

Z P A M I A T K A Z

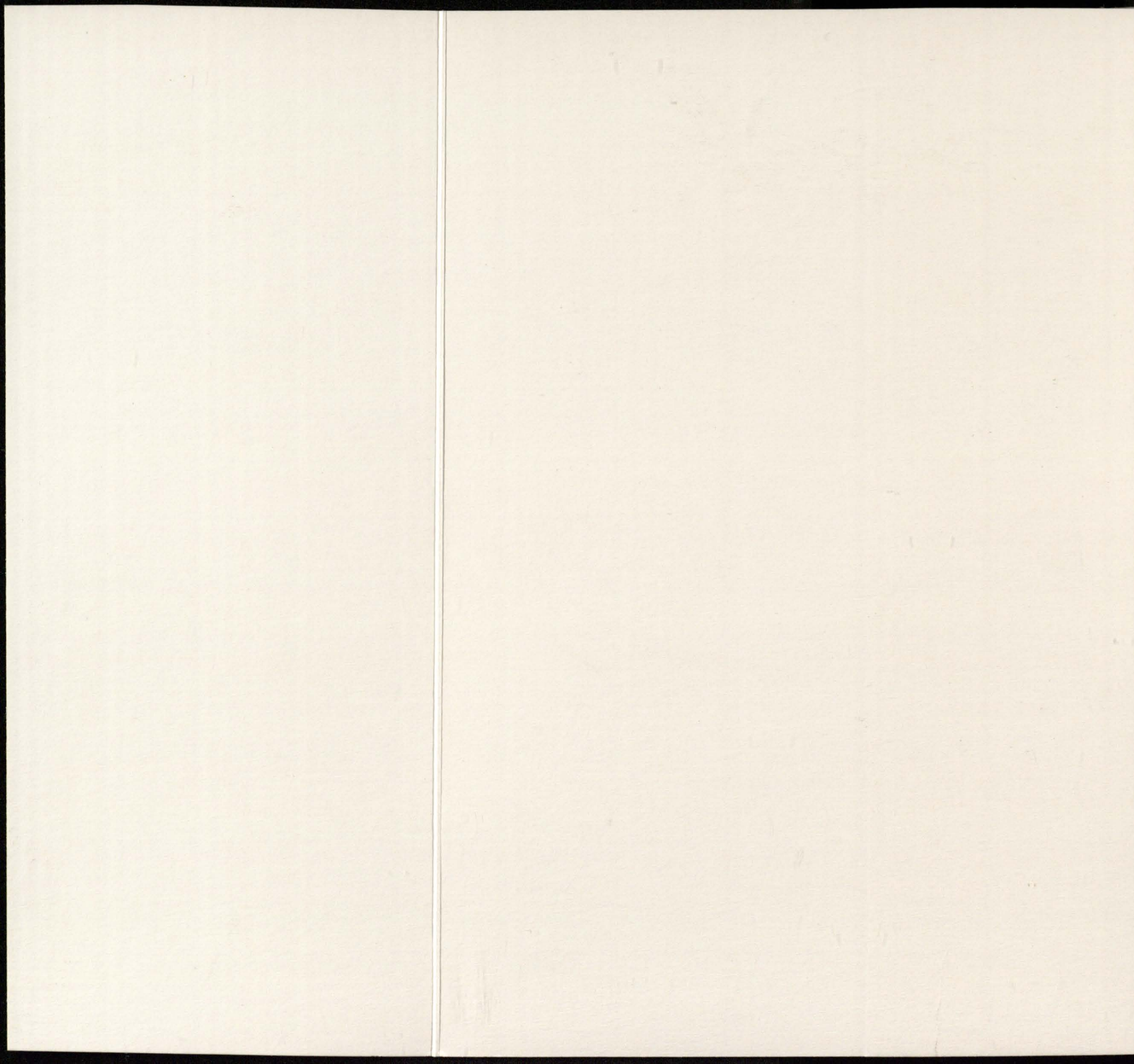
K
A
R
K
O
N
O
S
Z
Y

K
A
R
K
O
N
O
S
Z
Y

Z P A M I A T K A Z

**PAMIĄTKA
Z KARKONOSZY**

**ANDENKEN AUS DEM
RIESENGEBIRGE**

2005

Teksty zawarte w katalogu oraz poszerzone noty biograficzne autorów wystawy znajdują się na stronie internetowej BWA <http://galeria-bwa.karkonosze.com>

Die im Katalog enthaltenen Texte wie auch erweiterte biographische Noten finden Sie auf der Internetseite BWA <http://galeria-bwa.karkonosze.com>

Janina Hobgarska

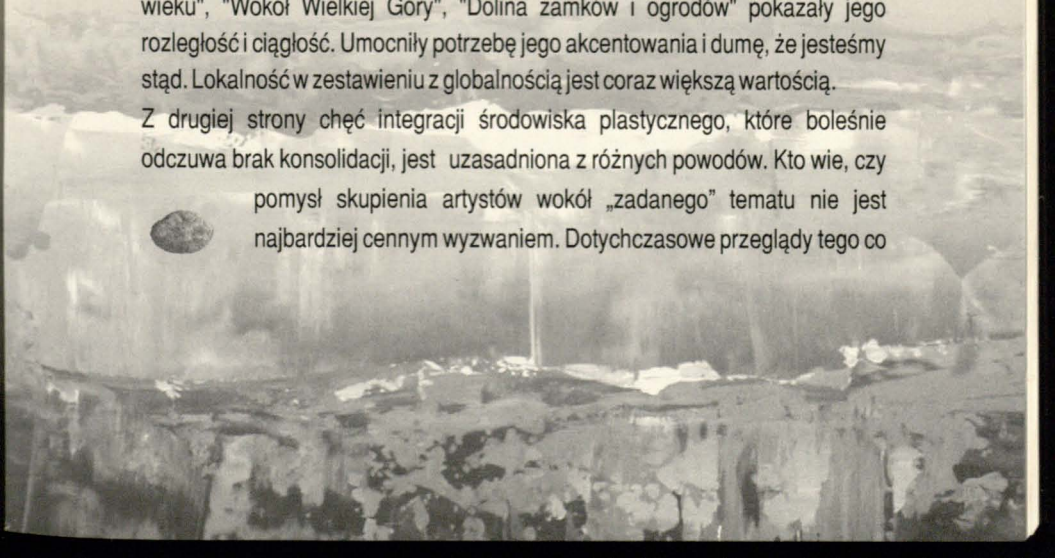
„Pamiętka z Karkonoszy”

- jako temat wystawy jest swoistą kontynuacją konkursów na pamiętkę regionalną i na logo Jeleniej Góry, ogłoszonych w niedawnym czasie przez Miasto Jelenia Góra. Każdy z tych pomysłów dotyczył podobnego problemu - zapoczątkowanego bodajże w latach sześćdziesiątych - poszukiwania współczesnej regionalnej pamiętki. Pamiętki, która nawiązywałaby do lokalnych tradycji, zasobów kulturowych, tworzonych i surowców tutaj występujących.

Czujemy niedosyt ładnych przedmiotów, które reklamowałyby, czy też podsycaly wspomnienia z pobytu w tym regionie. Mamy wiele atrakcyjnych obiektów i mentalnych odniesień, funkcjonujących w społecznym obiegu, ale niewyrażonych w artystycznej i estetycznej formie. Na dodatek formie dostosowanej do potrzeb turysty.

Lata osiemdziesiąte i dalsze pokazały jak wciąż atrakcyjny jest nasz region dla artystów. Wystawy odwołujące się do dziedzictwa kulturowego Karkonoszy, takie jak: "Wspaniały krajobraz. Kolonie artystyczne w Karkonoszach w XX wieku", "Wokół Wielkiej Góry", "Dolina zamków i ogrodów" pokazały jego rozległość i ciągłość. Umocniły potrzebę jego akcentowania i dumę, że jesteśmy stąd. Lokalność w zestawieniu z globalnością jest coraz większą wartością.

Z drugiej strony chęć integracji środowiska plastycznego, które boleśnie odczuwa brak konsolidacji, jest uzasadniona z różnych powodów. Kto wie, czy pomysł skupienia artystów wokół „zadanego” tematu nie jest najbardziej cennym wyzwaniem. Dotychczasowe przeglądy tego co

tworzą lokalni artyści już się nam nieco przeżyły. Pokazywanie wszystkiego, byle było stosunkowo aktualne to za mało. Jesteśmy ciekawi co nowego powstaje w pracowniach naszych artystów, ale także tego co powiedzą na postawiony przed nimi problem. Chcemy poznać ich zdanie o pamiętce stąd. Jak ją sobie wyobrażają? Które miejsca, regionalne znaki odniesienia, zdarzenia z przeszłości, czy latami utwalane symbole są artystycznie inspirujące? Co tak naprawdę chcą nam powiedzieć artyści o sobie i własnych preferencjach? Jak

ważny jest dla nich fakt zamieszkania w tym regionie? Czym się ten region wpisuje w ich artystyczne życiorysy?

Sam temat wystawy może być, i jest, traktowany wieloznacznie - od pomysłu na pamiętkę, która mogłaby być wdrożona do produkcji i dostępna dla turystów - do zapisu obecności artysty w tym a nie innym miejscu, czy żartu z funkcjonujących stereotypów. Każde podejście jest uprawnione i równie ciekawe dla nas organizatorów. Spodziewamy się po tej wystawie nie tylko interesujących dzieł, ale też i społecznego oddźwięku, który zmanifestuje się wyborem najciekawszej pracy, przez publiczność galerii. Nie tylko znawcy sztuki ale wszyscy - mieszkańcy i goście Kotliny Jeleniogórskiej - dadzą wyraz swoim gustom.

Duża liczba autorów biorąca udział w wystawie świadczy o trafności tematu. Jest też świadectwem liczebności i prężności artystów uprawiających sztuki wizualne w tej części Dolnego Śląska.

Mamy nadzieję, że ten katalog będzie także swoistą pamiętką z Karkonoszy.

Janina Hobgarska

Das Thema dieser Ausstellung **„Andenken aus dem Riesengebirge“** ist gewissermaßen eine Fortsetzung der Wettbewerbe, die unlängst von der Stadt Jelenia Góra (Hirschberg) ausgeschrieben wurden. In dem einen ging es darum, ein für die Region repräsentatives Andenken und in dem anderen ein Logo für die Stadt zu finden. Alle drei Ideen gehen auf einen ähnlichen, wohl schon in den sechziger Jahren aufkeimenden Gedanken zurück: Ein zeitgenössisches Andenken aus der Region wird gesucht, ein Andenken, das von lokalen Traditionen und Kulturzeugnissen, von hier vorkommenden Rohstoffen mitgeprägt wäre.

Wir empfinden alle ein Defizit an schönen Gegenständen, die für diese Region werben und die Erinnerungen an einen Aufenthalt wach halten können. Wir sehen hier viele attraktive Objekte, die unseren Geist bewegen, die in der eingeweihten Gemeinschaft ohne viel Worte gut funktionieren; dies kommt jedoch nicht zum Ausdruck in einer künstlerisch-ästhetischen Form, die außerdem noch den Erwartungen eines Touristen angepasst wäre.

Die achtziger wie auch die späteren Jahre haben es gezeigt, dass unsere Region nach wie vor für Künstler anziehend ist. Ausstellungen, die auf das Kulturerbe des Riesengebirges zurückgriffen (wie etwa „Die imposante Landschaft. Künstler und Künstlerkolonien im Riesengebirge im 20. Jahrhundert“, „Rund um den Großen Berg“, „Tal der Schlösser und Gärten“), haben einen beachtlichen Umfang und eine bemerkenswerte Stetigkeit dieses Erbes bezeugt. Sie haben zugleich auch unser zunehmendes Bedürfnis hervorgehoben, das Erbe zu betonen, wie auch unseren Stolz, dass wir von hier sind. Im Zusammenspiel mit dem Globalen gewinnt das Lokale deutlich an Wert. Andererseits ist die Bestrebung des Künstlermilieus, sich zu integrieren und zu konsolidieren, aus mehreren Gründen durchaus verständlich. Möglicherweise bringt die Idee, viele

Künstler auf ein vorgegebenes Thema zu konzentrieren, eine besonders fruchtbare künstlerische Herausforderung mit sich. Bisherige Ausstellungen, die Überblicke über das Schaffen hiesiger Künstler boten, sind uns etwas langweilig geworden. Es genügt nicht mehr, alles auszustellen, was relativ aktuell ist. Wir sind

neugierig, was in den Ateliers unserer Künstler entsteht, wir möchten wissen, wie sie die ihnen übertragene Aufgabe meistern. Wir wollen ihre Einstellung zum regionalen Andenken kennen lernen: Wie stellen sie sich so ein Andenken vor? Welche Orte, welche Kennzeichen der Region, welche Ereignisse aus der Vergangenheit, welche bewährten Symbole sind künstlerisch anregend? Was wollen uns die Künstler über sich selbst und ihre Vorlieben sagen? Ist es für sie wichtig, dass sie im Riesengebirge leben? Wodurch schreibt es sich in ihre künstlerischen Lebensläufe ein?

Das Thema der Ausstellung kann verschieden ausgelegt werden: von der Idee, ein Andenken zu schaffen, das industriell hergestellt und den Touristen zugänglich gemacht werden kann, über einen bestimmten Ort, der die Anwesenheit eines Künstlers festhält, bis zum Scherz über funktionierende Typen und Muster. Jede Deutung ist berechtigt und für die Veranstalter gleichermaßen interessant. Wir erwarten von dieser Ausstellung, dass sie nicht nur interessante Werke zeigt, sondern auch Anklang in der Gesellschaft findet, u. a. durch den Publikumspreis für die beste Arbeit. Nicht nur Kunstkenner, sondern auch alle anderen Einwohner und Besucher dieser Region werden ihrem Geschmack Ausdruck verleihen können.

Die große Teilnehmerzahl zeugt vom gut getroffenen Thema und bezeugt zugleich Elan und Engagement recht vieler Künstler, die visuelle Kunst in diesem Teil Niederschlesiens betreiben.

Wir hoffen, dass auch dieser Katalog ein besonderes Andenken aus dem Riesengebirge wird.

Pamiętne wędrowanie

Mój sześćoletni wówczas syn też chciał mieć laskę, więc w Kowarach mu ją kupiłem. Wybór był bogaty ciupagi w stylu „zakopiańskim” różnego kalibru, dla dorosłych i dla dzieci. Niektóre ozdobione wizerunkiem podhalańskiego juhasa, wyciętym w bejcowanym drewnie, chyba lipowym, czyli najmniej stosownym na laskę, choć laskawym dla snycerstwa. Tego samego jeszcze dnia odkleiła się rączka i taki był koniec pierwszej polskiej pamiętki z Karkonoszy, która mi została w pamięci. Rok był 1983, znany z ogólnej biedy i depresji. Myliły się Tatry z Sudetami, a ludzie chwyтали się różnych pomysłów. Na ogół kiepskich, jak te ciupagi z lipy. Z innych pamiętek pamiętam jedynie kartki pocztowe, zazwyczaj czarno-białe, rzadziej kolorowe, w najgorszym znaczeniu tego słowa. Więc może w ogóle żadnych poważnych pamiętek nie było? Albo przynajmniej nie rzucały się w oczy, tak jak w czeskich Karkonoszach, gdzie nigdy nie brakowało drewnianych figurek lub szklanych cacek, fajek, kosturów, znaczków do kapelusza lub do kłapy, czy co tam wymyśliła miejscowa kultura ludowa. Czy zmiany, które nastąpiły w międzyczasie uwolnienie inicjatyw gospodarczych oraz swoboda handlu wpłynęły na ten stan rzeczy? Tego nie wiem, bo głównie dostrzegam katastrofalny zalew plastiku. Wraz z zanikiem schronisk na szlakach karkonosko - izerskich zabrakło (jest ich obecnie z biedą sześć szacunkowo, gdy niegdyś było ich siedemnaście) miejsc, gdzie krzyżują się drogi szczerych i świadomych pielgrzymów górskich. Trochę ich przybywa, na Hali Izerskiej, na przykład, czy w Orlem. Ale to tylko pojedyncze jaskółki, oferujące więcej wspomnień niż pamiętek. Co prawda, widziałem spory interes pamiętkarski Naumowicza w Szklarskiej Porębie i znam aktywność pamiętkarską załogi na Śnieżce. Ale to też są tylko wyjątki, których nie chciałbym przeceniać. Zatem pamięć społeczna karkonoskich bywalców nie ma w istocie o co się oprzeć, tak jak ja wspieram się laską sprzed osiemdziesięciu lat, z drewna orzechowego i pokrytą mosiężnymi znaczkami z miejsc wtedy odwiedzanych. Czy temu stanowi rzeczy pomoże mobilizacja potencjału artystycznego?

Zdaje się, że w naszych czasach to jedyna nadzieja. Bo temu co niegdyś było specjalnością chałupniczych rzemieślników, dziś może dorównać jedynie to co jest domeną profesjonalistów. Organizacja życia, czyli produkcji i konsumpcji, w tym także przemysłu turystycznego, przybrała w ostatnim czasie postać nie dającą się porównać z tym co jeszcze 50 lat temu oznaczała. Na swój renesans czeka szlachetny zwyczaj wędrowania per pedes, już niemal w całości wyparty przez nawyk jeżdżenia samochodem, autokarem, górskim rowerem czy na nartach. W ten sposób zamiast się przybliżać, człowiek raczej się oddala od natury. Należałoby więc zapytać, czy w ogóle możliwe jest odtworzenie tradycji wędrowania, dziś już zakłętej w etnologicznych salach muzealnych? Ale przecież samo słowo „pamiątka” odwołuje się do czegoś przeszłego. Przede wszystkim do osobistej, niedawnej, na własne oczy widzianej sprawy.

Pamiątka jest poświadczeniem naszego uczuciowego stosunku do wybranego miejsca, do szczęśliwego zdarzenia lub pamiętnej chwili. Historia pamiątek sięga zamierzchłej starożytności. Augustus wracając do Rzymu, zabrał ze sobą posąg sfinksa i dwa monumentalne obeliski, czyli nic innego jak tylko „pamiątkę z Egiptu”. Na przestrzeni późniejszych dziejów były pamiątki różnej wartości i wielkości. Ale dopiero od połowy XVIII wieku mniej więcej stały się częścią konwencji towarzyskiej. Były znakiem rozpoznawczym wtajemniczonych w sekrety miejsc odludnych.

Sentymentalizm podróżników, wędrowców, czy ich późniejszej odmiany turystów był w tamtym czasie zapowiedzią bliskiego przełomu romantycznego. Zapotrzebowanie na doznania idylliczne lub heroiczne, skierowało uwagę świata kulturalnego ku rejonom uważanym za ocalałe resztki mitycznej Arkadii. Najgorliwsi poszukiwacze tych śladów wypuszczali się ku ziemiom „egzotycznym” w ówczesnym, europejskim rozumieniu do Grecji, na Bliski Wschód czy Afryki Północnej. Bardziej leniwa i mniej zamożna większość lokalizowała Arkadię bliżej. Dla Francuzów czy Anglików były nią Alpy, niewątpliwie za sprawą filozofa Jana Jakuba Rousseau czy szwajcarsko-angielskiego artysty Heinricha Füssli. Coś podobnego i niewiele później zdarzyło się w Niemczech wobec Gór Olbrymich, dziś znanych pod czeską nazwą Karkonoszy. Gdy po wojnach śląskich, Prusy przystąpiły do porządkowania zdobytych terytoriów, rejon górski nie uszły ich uwagi. Stał za tym zapewne powód gospodarczy, ale ten dał tylko impuls

rozwojowi nauk geologicznych. A rozlewające się po całej Europie mody i prądy umysłowe spowodowały, że krajobraz Riesengebirge stał się miejscowymi Alpami, przede wszystkim dla wschodnich Niemców i zachodnich Słowian. Zdaje się, że powody klimatyczne i zdrowotne grały w tym mniejszą rolę niż mity i legendy (czasem zręcznie preparowane) oraz pewna słabość berlińskiego dworu wobec tych gór. Zainteresowanie tą legendarną krainą wśród wyższych a więc bogatszych warstw społecznych, stało się epokową okazją dla ubogiej, choć pracowitej, ludności tego regionu. Stare zamczyska i nowo budowane pałace na tle „dzikiej” natury otwały nowy rozdział „pamiętek z Karkonoszy”. Z upływem czasu ich repertuar stał się zawrotny. Mieściły się w nim przede wszystkim wytwory lokalnej ludności: drobne figurki, okazy geologiczne, preparowane zwierzęta i ptaki, przedmioty powszechnego użytku fajki, laski, ale także obrazy powielane masowo wedyty litografii znanej firmy Knippel, Mattis, Tittel w Kowarach. Również ceramika miski, talerze, dzbanki z kalkografią o treści karkonoskiej. Bogactwo niegdyśszych znaczków na laski przerasta nasze dzisiejsze pojęcie, a popularne jako „pamiątki” stereoskopy, barometry, okazy mineralne, mechaniczne zabawki, dowodziły, że rewolucja techniczna również przyłączyła się do pamiątkarstwa.

Z tego rodzaju wytworami wiąże się niemal problem estetyczny. Dziś już nie jesteśmy skorzy do bezmyślnego szastania pojęciem „kiczu”, ale jako produkt masowy pamiątki lasiły się do klienteli o zróżnicowanym smaku. Obce im było wszelkie artystyczne wyrafinowanie, bowiem bardziej liczył się dowcipny pomysł czy rzetelność wykonania. Dziś, gdy z ich dawnej masy ocalały tylko pojedyncze egzemplarze, możemy w muzeach podziwiać sztukę, z jakim zostały wykonane, a może nawet żałować, że żyjemy w epoce, która nie potrafi zostawić po sobie czegoś równie trwałego i godnie upamiętniającego kontakt z „innym światem” górskiej egzotyki. Z drugiej strony, w licznych galeriach sztuki lub w pracowniach artystów bezustannie dostrzegam różne przedmioty, które będąc dziełami nadawały się do seryjnych powtórzeń. Łatwo mogą sobie wyobrazić zminiaturyzowanych „ludzi z żelaza” Frączkiewicza, czy interesujące „fotele Ducha Gór” sporadycznie wykonywane z konarów bukowych przez Koneckiego. Albo pięknie wytrawione w kostkach szkła kryształowego plastyczne mapy górskiego

terenu. Takie okazy przed laty widywałem we wrocławskiej galerii Opus. Nie mówię już o małych formach malarskich czy artystycznej fotografice, które bez uszczerbku dla swego „wysokiego” artystycznego statusu mogłyby wzbogacać repertuar „pamiątek”. W taki zresztą sposób wyobrażam sobie tę wystawę, nie wykluczając nawet tak „nowoczesnych” form, jak artystyczne rejestracje video ważnych detali krajobrazu Karkonoszy, czy choćby zdjęciowe wizerunki plenerowych instalacji. Najważniejsze jednak wydaje się to, by przedstawione propozycje nie pozostały w zamknięciu galeryjnej przestrzeni, lecz odnalazły swą drogę do klienta. By gruntowały w nim wspomnienie niezwyklej rzeczywistości karkonoskiego świata. By coś, co bierze swój początek z działania artystycznego, poszło znacznie dalej, w otwartą przestrzeń życia zbiorowego. Ostatecznie trafną „pamiątką” może być dosłownie wszystko, pod jednym warunkiem by po prostu chciało się to mieć.

Dwadzieścia lat temu nabyłem lipną laskę w Kowarach. Przed siedmiu laty jeleniogórska galeria BWA dała sygnał do naprawy tego stanu rzeczy. A wystawa obecna może pokazać nam na ile on się zmienił? I o ile na lepsze? Sam jestem ciekawy.

Henryk Waniek

Unvergessliche Wanderung Durch Andenken

Mein Sohn, der damals sechs Jahre alt war, wollte auch einen Wanderstock haben, so habe ich ihm einen in Kowary gekauft. Die Auswahl war groß: Wanderstöcke aller Art, für Erwachsene wie für Kinder, „im Stil“ der Erzeugnisse aus

Zakopane. Manche waren mit dem Bildnis eines Berghirten aus der Tatra geschmückt, eingeschnitzt in gebeiztes Holz; es war wohl Lindenholz, sicher am wenigsten geeignet für Spazierstöcke, dafür aber für einen Schnitzer am einfachsten zu bearbeiten. Noch am selben Tage hatte sich der Handgriff gelöst. Das war das Ende des ersten polnischen Andenkens aus dem Riesengebirge, das in meiner Erinnerung haftete.

Man schrieb das Jahr 1983, welches sich durch allgemeine Not und Depression ins Gedächtnis einprägte. Die Motive aus der Tatra wurden mit denen aus den Sudeten vermengt, die Menschen hatten sich allerlei einfallen lassen. Meist waren es miserable Einfälle, wie etwa diese Wanderstöcke aus Lindenholz. Von anderen Andenken erinnere ich mich allein an Postkarten. Schwarzweiß waren sie, seltener farbig-dann aber in der schlimmstmöglichen Bedeutung dieses Wortes. Gab es denn also vielleicht überhaupt keine Andenken von Bedeutung? Oder aber sie fielen nicht auf, wie es etwa im tschechischen Teil des Riesengebirges der Fall war, wo es niemals fehlte an Holzfiguren, Glasschmuck, Pfeifen, Wanderstäben, Abzeichen zum Anstecken an Hüte bzw. Rockaufschläge oder was sich die einheimische Volkskunst sonst noch alles einfallen ließ. Hatten denn Wandlungen, die inzwischen vollzogen waren (Befreiung wirtschaftlicher Initiativen und Handelsfreiheit) die Sachlage beeinflusst? Ich weiß es nicht, ich sehe vor allem eine katastrophale Überflutung mit Erzeugnissen aus Kunststoff. Die schwindende Zahl der Bauden an Wanderwegen im Riesen- und Isergebirge (heutzutage sind schätzungsweise nur sechs von den ehemals siebzehn geblieben) hat zur Folge, dass es an Treffpunkten mangelt, an denen sich die Wege echter und bewusster Gebirgspilger kreuzen. Einige neue Bauden kommen hinzu, wie etwa eine in Groß Iser oder eine andere in Orle. Es handelt sich aber um einzelne sprichwörtliche Schwalben, die eher Erinnerungen wachrufen als Andenken anbieten. Ich habe zwar einen großen Souvenirladen von Naumowicz in Schreiberhau gesehen, ich kenne auch den engagierten Umgang mit Andenken der Mannschaft auf der Schneekoppe. Doch dies sind nur Ausnahmen, die ich nicht überschätzen würde. Das gemeinschaftliche Gedächtnis der Riesengebirgsbesucher kann sich also eigentlich auf nichts Vergleichbares so stützen, wie ich mich auf meinen 80 Jahre zählenden Bergstock aus Nussbaumholz, beschlagen mit den Messingabzeichen damals besuchter Orte. Kann die Lage durch Mobilisierung des künstlerischen Potentials verbessert werden?

In unserer Zeit scheint dies die einzige Hoffnung zu sein. Denn: Was einmal Handwerker in Heimarbeit herstellten, kann heute nur höchst professionell bewältigt werden. Die Organisation des Lebens, der Produktion und Konsumtion also (inklusive Touristik), hat in der letzten Zeit eine Form angenommen, die sich kaum mit ihrer Erscheinung vor nicht einmal 50 Jahren vergleichen lässt. Auf eine Wiederbelebung wartet nun die edle Art *per pedes* zu

wandern, die fast gänzlich durch die Gewohnheit des Fahrens verdrängt worden ist -man fährt mit dem Auto, mit dem Bus, man fährt Mountainbike oder Ski. Der Mensch entfernt sich also eher von der Natur, statt sich ihr zu nähern. So müsste vielmehr die Frage gestellt werden, ob eine Wiederbelebung der Wandertradition, die heute schon in ethnologische Museen gebannt erscheint, überhaupt noch möglich ist.

Das Wort „Andenken“ bezieht sich doch auf Vergangenes, vor allem auf Persönliches, unlängst mit eigenen Augen Gesehenes.

Das Andenken bezeugt unser Gefühl in Bezug auf einen bestimmten Ort, ein glückliches Ereignis, einen unvergesslichen Augenblick. Die Geschichte der Andenken reicht in das graue Altertum zurück. Als Augustus nach Rom zurückging, nahm er eine Sphinxstatue und zwei monumentale Obelisken mit sich-nichts anderes also als ein „Andenken aus Ägypten“. Die Andenken späterer Zeit hatten unterschiedlichen Wert und unterschiedliche Größen. Doch erst so ungefähr seit der Hälfte des 18. Jahrhunderts wurden sie ein Teil der gesellschaftlichen Konvention. Sie wurden zum Erkennungszeichen der Eingeweihten, die Geheimnisse öder Orte kannten. Die Sentimentalität der Reisenden, Wanderer und ihrer späteren Abart, der Touristen, kündigte damals die nahende Romantik an. Der Bedarf an idyllischen bzw. heroischen Erlebnissen richtete das Interesse der Kulturwelt auf Gegenden, die für zurückgelassene Spuren des mythischen Arkadiens gehalten wurden. Die eifrigsten Spurensucher brachen zu in damaligen Kategorien „exotischen“ Ländern auf: nach Griechenland, in den Nahen Osten, nach Nordafrika. Die nicht so eifrige und auch weniger vermögende Mehrheit hatte Arkadien näher geortet. Für Franzosen und Engländer waren es die Alpen, ganz bestimmt unter dem Einfluss des Philosophen Jean-Jacques Rousseau oder des schweizerisch-englischen Künstlers Johann Heinrich Füssli. Für die Deutschen wurde es nicht wesentlich später das Riesengebirge.

Als Preußen die in schlesischen Kriegen eroberten Territorien einzugliedern begann, wurde freilich auch das Gebirgsland nicht außer Acht gelassen. Dem lag wohl der wirtschaftliche Nutzen zugrunde, was allerdings ausblieb. Folge war nur eine rasche Entwicklung der

geologischen Wissenschaft. Doch die sich in ganz Europa verbreitenden Moden und Geistesströmungen hatten zur Folge, dass die Landschaft des Riesengebirges vor allem für Ostdeutsche und Westslawen zu einheimischen Alpen geworden war. Die Ursachen lagen wohl weniger in günstigen Klima- und Kureigenschaften als vielmehr in Mythen und Sagen, die mitunter geschickt präpariert wurden, wie auch in einer gewissen Schwäche des Berliner Hofes für dieses Gebirge. Das Interesse der höheren, also auch reicheren Gesellschaftsschichten für diese Landschaft wurde zu einer einmaligen Chance für die arme, wenn auch sehr fleißige Bevölkerung der Region. Die alten Burgen und neu errichteten Paläste vor dem Hintergrund einer „wildern“ Natur hatten ein neues Kapitel im Bereich „Andenken aus dem Riesengebirge“ eröffnet. Mit der Zeit hatte das Repertoire der Andenken schwindelerregende Ausmaße angenommen. Man fand darin vor allem Arbeiten der einheimischen Bevölkerung: Kleinfiguren, geologische Fundstücke, ausgestopfte Tiere und Vögel, Gebrauchsgegenstände (Pfeifen, Spazierstöcke aber auch Gemälde), massenhaft vielfältige Veduten (Lithographien aus der bekannten Schmiedeberger Firma von Tittel, Mattis und Knippel) wie auch Keramik (Schüsseln, Teller und Krüge mit Abziehbildern mit Motiven aus dem Riesengebirge). Vielfalt und Reichtum der Abzeichen für Wanderstöcke übersteigen unsere heutige Vorstellung, während die einmal als Andenken verbreiteten Stereoskope, Barometer, Mineralien, mechanische Spielzeuge es beweisen, dass der technische Fortschritt das Andenkenwesen mitgestaltet hat.

Mit Erzeugnissen dieser Art kommt kein geringes ästhetisches Problem auf. Heute sind wir schon nicht mehr so leicht geneigt, mit dem Begriff des „Kitsches“ gern und verschwenderisch umzugehen, doch die massenweise hergestellten Andenken suchten einer Klientel von äußerst unterschiedlichem Geschmack zu gefallen. Künstlerische Raffinesse war ihnen eher fremd, vielmehr zählten ein geistreicher Einfall oder eine solide Ausführung. Heute, da von den ehemaligen großen Stückzahlen nur vereinzelte Exemplare erhalten sind, können wir in den Museen die Sorgfalt bewundern, die ihre Herstellung lenkte; vielleicht können wir es auch bedauern, dass wir in einer Zeit leben, die es nicht vermag, kommenden Generationen vergleichbare, nachhaltig wirkende Gegenstände

zurückzulassen, die unseren Kontakt mit der „anderen Welt“ der Bergexotik so würdevoll bezeugen könnten. Andererseits nehme ich in zahlreichen Kunstgalerien bzw. in Künstlerateliers häufig genug verschiedene Gegenstände wahr, die den Charakter eines eigenständigen Werkes haben, sich aber zugleich serienmäßig wiederholen ließen. Ich kann mir die „Menschen aus Eisen“ von Frąckiewicz oder aber die höchst interessanten „Sessel des Bergeistes“, die Konecki gelegentlich aus Buchenzweigen ausführt, ganz gut auch in Miniaturgröße vorstellen. Dies betrifft ebenfalls die in Kristallglaswürfeln fein geätzte Reliefkarte einer Gebirgslandschaft. Beispiele hierfür sah ich vor Jahren in der Breslauer Galerie *Opus*. Ganz zu schweigen von malerischen Kleinformaten oder künstlerischen Fotografien, die den Bestand der Andenken bereichern könnten, ohne ihren künstlerischen Status einzubüßen. So stelle ich mir übrigens diese Ausstellung vor, schließe dabei auch die „modernen“ Formen nicht aus, wie etwa künstlerische Videoaufnahmen prägnanter Landschaftsdetails im Riesengebirge oder aber auch die Fotobildnisse von Freilichtinstallationen. Am wichtigsten ist es aber, dass die ausgestellten Vorschläge nicht auf Ausstellungsräume beschränkt bleiben, sondern auch ihren Weg zum Kunden finden, dass Erinnerungen an die außergewöhnliche Wirklichkeit des Riesengebirges haften bleiben, dass dieses Etwas, was aus einer künstlerischen Tätigkeit seinen Ursprung nimmt, weiter gehe: in den offenen Raum des Gesellschaftslebens. Ein vortreffliches Andenken kann eigentlich alles sein, unter der Grundbedingung: man möchte es einfach haben.

Vor zwanzig Jahren erwarb ich einen schätzbaren Lindenholz-Wanderstock in Kowary. Vor sieben Jahren kam von der Hirschberger BWA-Galerie ein Signal zur Verbesserung der Situation. Die heutige Ausstellung kann uns zeigen, inwiefern sie anders geworden ist. Entwickelt es sich zum Besseren? Ich bin selbst darauf gespannt.

Henryk Waniek

Jolanta Ajlikow-Czarnecka
Maria Bor
Urszula Broll
Krystyna Drabik
Zbigniew Frączkiewicz
Jerzy Jakubów
Andrzej Jędrocha
Beata Justa
Tadeusz Kaczmarek
Teresa Kępowicz
Janusz Konecki
Beata Kornicka-Konecka
Ewa Krauze
Jerzy Kryszpin
Edyta Kulla
Miroslaw Kulla
Jerzy Kurowski
Levan Mantidze
Marzena Menażyk
Mariusz Mielecki
Dariusz Miliński
Janusz Motylski
Agnieszka Owsianik
Agata Roszkiewicz
Katarzyna Rotkiewicz
Agata Różańska
Jan Superson
Zbigniew Szumski
Edward Szutter
Alicja Szymańska
Grzegorz Szymczyk
Bogumiła Twardowska-Rogacewicz
Regina Wieżan-Siemieńska
Bronisław Wolanin
Ryszard Zając

Jolanta Ajlikow - Czarnecka

fol. Bernard Lękowski

Urodziła się w 1929 r. w Łodzi.

Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie malarstwo u W. Weissa, A. Marczyńskiego, Cz. Rzepińskiego, J. Sterna, grafikę książki u W. Chamicza. Dyplom uzyskała w 1956 r. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, performance, grafiką artystyczną oraz pracą pedagogiczną. Należy do ZPAP. Została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej Polonia Restituta oraz wieloma nagrodami i wyróżnieniami za działalność oświatową i artystyczną.

59-750 Bolesławiec, ul. Okrzei 17 m 1
tel. 0-75 / 7324791

Geboren 1929 in Łódź.

Sie studierte an der Akademie der Schönen Künste in Krakau: Malerei bei W. Weiss, A. Marczyński, Cz. Rzepiński, J. Stern, Buchgraphik bei W. Chamicz. Diplom-1956. Beschäftigt sich mit Malerei, Zeichnen, Performance, Kunstgraphik; ist auch als Lehrerin tätig. Mitglied des ZPAP (Verband der Polnischen Bildenden Künstler). Wurde mit dem Orden der Nationalen Bildungskommission Polonia Restituta ausgezeichnet. Erhielt mehrere Preise und Auszeichnungen für ihre Tätigkeit als Künstlerin und Lehrerin.

PL 59-750 Bolesławiec, ul. Okrzei 17 m 1
Tel.: 0048 75 / 7324791

Karkonoska Kwintesencja. Kamień, Woda, Powietrze 2005, instalacja, 120 x 100 cm

Quintessenz des Riesengebirges. Stein, Wasser, Luft 2005, Installation, 120 x 100 cm

Maria Bor

fol. Joanna Milech

Urodziła się w 1939 roku.

W roku 1985 ukończyła studia na Wydziale Rzeźby w PWSSP w Gdańsku oraz na Wydziale Ceramicznej Rzeźby Architektonicznej w PWSSP we Wrocławiu. Wzięła udział w licznych wystawach w Polsce i za granicą, m.in. w ogólnopolskiej wystawie „Przeciw Wojnie” w Lublinie w 1969 roku, w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Bagdadzie w 1982 roku, Biennale Małych Form Rzeźbiarskich w Poznaniu w 1985 roku oraz wielokrotnie w Biennale Internazionale Dantesca w Rawennie w latach 1973, 1985 oraz w 1997 i 2003 roku. Ważniejsze realizacje: pomnik Kopernika w Wałbrzychu, posąg Bogini Fortuny w Görlitz, rzeźby parkowe „Terra, Mater Nostra” w Kamiennej Górze i Wałbrzychu, fontanna-pijalnia „Ptaki” w Jeleniej Górze - Cieplicach, stalowa rzeźba „Żagiel” w Neustadt, parkowe rzeźby w Kostomłotach i Głogowie. Prace w zbiorach: Muzeum Medalierstwa we Wrocławiu, Muzeum Mennicy Państwowej w Warszawie, Muzeum Dantesca di Ravenna, Muzeum w Bagdadzie, Muzea w Wałbrzychu, w Bolesławcu, w Jaworze, Muzeum Gross Rosen w Rogoźnicy, Muzeum na Majdanku w Lublinie, Muzeum Studthof w Sztutowie, Muzeum Górnictwa w Wałbrzychu.

58-506 Jelenia Góra, ul. Elsnera 5/13
tel./fax: (075) 8475253, tel.: 0607693272

Geboren 1939.

1985-Studienabschluss an der Fakultät für Skulptur an der Staatlichen Hochschule der Schönen Künste in Gdańsk (Danzig) und an der Fakultät für Keramische Architekturplastik an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau).

Ihr Werk umfasst Denkmäler, Büsten, Standbilder, Reliefe, Statuetten und Medaillen. Für ihre Plastiken verwendet sie Marmor, Sandstein, Bronze, dickwandiges Steinzeug und Gips als Ausgangsmaterial.

Teilnahme an zahlreichen Ausstellungen in Polen und im Ausland. U.a.: Polnische Ausstellung *Gegen den Krieg* (Lublin, 1969), Internationale Skulpturausstellung (Bagdad, 1982), Biennale Kleiner Plastik (Poznań, 1985), Biennale Internazionale Dantesca (Ravenna mehrmals in den Jahren 1973-1985, 1997 und 2003).

PL 58-506 Jelenia Góra, ul. Elsnera 5/13
Tel./Fax: 0048 75 / 8475253, Mobilfunk: 0048-607693272

Kariatydy i Atlasy 2004, brąz, wys. 47 cm

Kariatyde und Atlanten 2004, Bronze, Höhe 47 cm

Urszula Broll

fol. Henryk Smagacz

Urodziła się w roku 1930.

Studia na kierunku grafiki propagandowej i plakatu w krakowskiej ASP, oddział w Katowicach, ukończyła w 1955 roku, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Była współzałożycielką grupy artystycznej „St 53” oraz grupy „Oneiron”. Jej artystyczna osobowość pozostająca pod wpływem filozofii oraz religii Dalekiego Wschodu stworzyła dzieła silnie metaforyczne o wymiarze duchowym. Wzięła udział w kilkudziesięciu wystawach w kraju i za granicą, m.in. w II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej w warszawskiej Zachęcie w roku 1957 i 1979, VI Salonie Marcowym w zakopiańskim BWA w 1971 roku oraz w zbiorowej wystawie „Marzenia, Mity, Wtajemniczenia” w BWA w Kłodzku w 1974 roku. W 2005 roku artystka doczekała się dużej wystawy retrospektywnej przygotowanej przez BWA w Jeleniej Górze oraz Katowicach. W Przesiece mieszka od 1983r.

58-563 Przesieka, ul. Słoneczna 7

tel. (075) 7621347

e-mail: ulbroll@poczta.onet.pl

Geboren 1930.

1955 Diplom mit Auszeichnung nach Abschluss der Krakauer Akademie der Schönen Künste (Fachbereich: Propagandagraphik und Plakat). Mitbegründerin der Künstlergruppen *St 53* und *Oneiron*. Ihre künstlerische Persönlichkeit entwickelte sich unter dem Einfluss der Philosophie des Fernen Ostens, was tief vergeistigte metaphorische Werke entstehen ließ. Teilnahme an vielen Ausstellungen im In- und Ausland, u.a.: II. und III. Ausstellung der Modernen Kunst in der Warschauer Galerie *Zachęta* (1957 und 1979), VI. Märzsalon in der BWA-Galerie in Zakopane (1971), Gemeinschaftsausstellung *Träume, Mythen, Einweihungen* in der BWA-Galerie in Kłodzko (1974). Das Jahr 2005 brachte eine große retrospektive Ausstellung der Künstlerin, vorbereitet durch die BWA-Galerien in Jelenia Góra und Katowice.

Sie lebt in Przesieka (Hain) seit 1983.

PL 58-563 Przesieka, ul. Słoneczna 7

Tel.: 0048 75 / 7621347

E-Mail: ulbroll@poczta.onet.pl

Poświęta 2005, akwarela, 25 x 48 cm

Schimmer 2005, Aquarell, 25 x 48 cm

Krystyna Drabik

for. z archiwum autorki

Urodziła się w 1952 r. w Lubawce.

Absolwentka PWSSP we Wrocławiu. Dyplom uzyskała w 1983 r. w pracowni doc. L. Podsiadłego (rzeźba) i u doc. J. J. Aleksyuna (projektowanie graficzne). Brała udział w kilkunastu wystawach w kraju i za granicą od 1983r. Laureatka I Nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Malarskim "Kosmos Materia", Galeria EL Elbląg w roku 1988 (stypendium).

58-420 Lubawka
ul. Podlesie 25
tel. (075) 74113 57

Geboren 1952 in Lubawka.

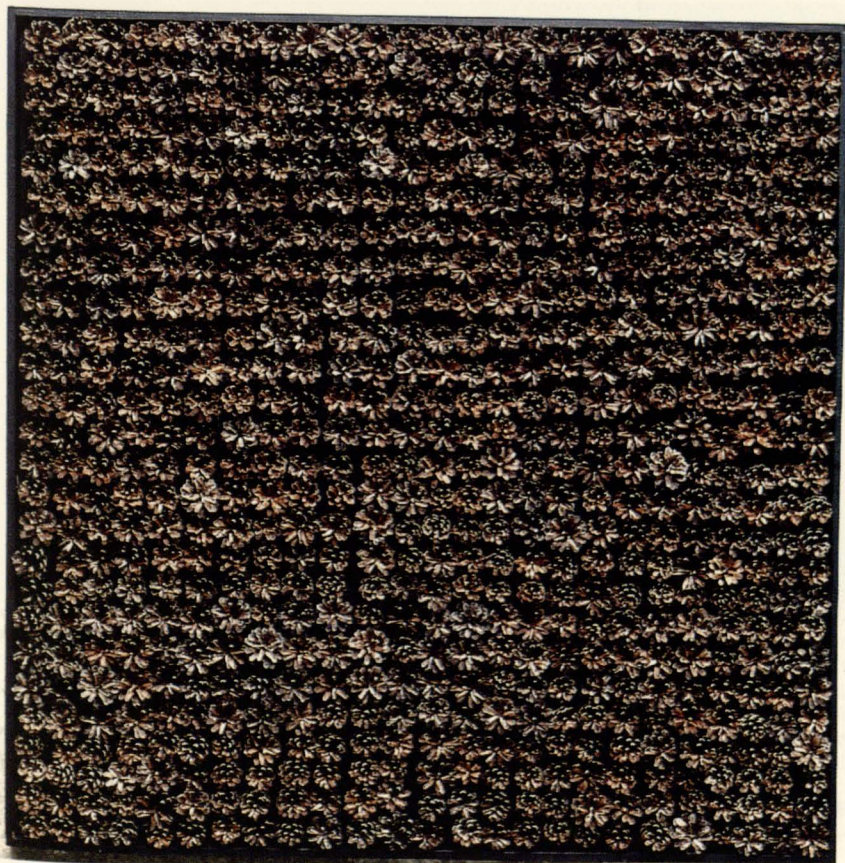
Absolventin der Staatlichen Hochschule für Bildende Künste in Wrocław (Breslau).

Seit 1983 nahm sie an vielen Ausstellungen im In- und Ausland teil.

1988 - Erster Preis (Stipendium) im Polnischen Malerwettbewerb „Kosmos-Materie“ in der Galerie EL in Elbląg.

PL 58-420 Lubawka
ul. Podlesie 25
Tel. 0048 75 / 74113 57

Sosna 2005, technika mieszana, 100 x 100 cm

Kiefer 2005, Mischtechnik, 100 x 100 cm

Zbigniew Frączkiewicz

foto. Zbigniew Frączkiewicz

Urodził się w 1946 roku.

Studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie. W roku 1971 ukończył studia w pracowni Tadeusza Łodzińskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Od 1972 roku pełnił funkcję asystenta Borysa Michałowskiego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, malarstwem, projektowaniem znaków graficznych, architekturą, fotografią, wzornictwem użytkowym, medalierstwem, filmami video, performance oraz happeningiem. Do jego najsłynniejszych realizacji należy cykl „Żelaznych Ludzi”. Jest autorem m. innymi: Pomnika Ofiar Lubina 82, największej w Polsce figury Chrystusa z brązu na Krzyżu Millenijnym w Bolesławcu, oraz Pracowni - „Kamieniołomu” w Szklarskiej Porębie. Swoją twórczość zaprezentował podczas licznych wystaw, m.in. w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku w latach 1973, 1979, 1984, 1991, 1994, 1995, 1998, wielokrotnie w polskich Biurach Wystaw Artystycznych, w warszawskiej Zachęcie w roku 1978 oraz podczas licznych wystaw za granicą. Ostatnie wystawy: 2004: My z XX wieku, BWA Wrocław i Rynek we Wrocławiu, 2004 i 2005: Sculpture Grande, Galeria Art Factory, Praga.

58-580 Szklarska Poręba, ul. Słoneczna 6, tel. 0-75/7172491

e-mail: zbignief@dip.pl

Geboren 1946.

Studierte in der Warschauer Akademie der Schönen Künste, an der Fakultät für Skulptur. 1971-Studienabschluss mit Auszeichnung in der Werkstatt von Tadeusz Łodziński. Seit 1972 war er Assistent von Borys Michałowski an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau). Beschäftigt sich mit Skulptur, Zeichnung, Malerei, Entwürfen graphischer Zeichen, architektonischen Entwürfen, Fotografie, Gebrauchsdesign, Medaillenkunst, Video, Performance und Happening. War Teilnehmer an vielen Pleinairs, u.a. in Osetnica, Burgas, Targoszyn, Borowa. Zu seinen bekanntesten Werken gehört der Zyklus der „Eisernen Menschen“. Man müsste hier auch das Denkmal der Opfer von Lubin 82, die in Polen größte, bronzene Christusfigur am Millenniumskreuz in Bolesławiec (Bunzlau) wie auch den Steinbruch in Szklarska Poręba (Schreiberbau) nennen. Sein künstlerisches Schaffen ist auf zahlreichen Ausstellungen präsentiert worden, so u.a. in den Jahren 1973, 1979, 1984, 1991, 1994, 1995, 1998 im Zentrum der Polnischen Skulptur in Orońsko, mehrfach auch in polnischen BWA-Galerien, in der Warschauer Galerie *Zachęta* (1978) wie auch auf vielen Ausstellungen im Ausland. Die neuesten Ausstellungen: 2004 *Wir aus dem 20. Jahrhundert*, BWA-Galerie Wrocław (Breslau) und am Ring in Breslau. 2004 und 2005 -*Sculpture Grande*, Galerie Act Factory, Prag.

PL 58-580 Szklarska Poręba, ul. Słoneczna 6, Tel. 0048 75 / 7172491

E-Mail: zbignief@dip.pl

Znak 2004, komputerowa symulacja wielkości rzeźby, która może funkcjonować w wielu wymiarach

Ein Zeichen 2004, eine Computersimulation der Skulpturgroße, die in mehreren Dimensionen funktionieren kann

Jerzy Jakubów

foto. Jakub Jakubów

Urodził się w 1957 roku.

Jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Zakopanem. Uprawia grafikę oraz rzeźbę. Swoją twórczość zaprezentował na licznych wystawach w kraju i za granicą, m.in.: na Triennale Rzeźby Portretowej w Gdańsku w latach 1986, 1987, na wystawie „4 x Grafika” w jeleniogórskim BWA w 1988, kilkakrotnie w Galerii Morse w Hartford (USA), gdzie w 1989 roku zdobył tytuł „Grafika Roku” oraz w 2005 roku na VII Międzynarodowym Biennale Grafiki w Acqui Terme (Włochy).

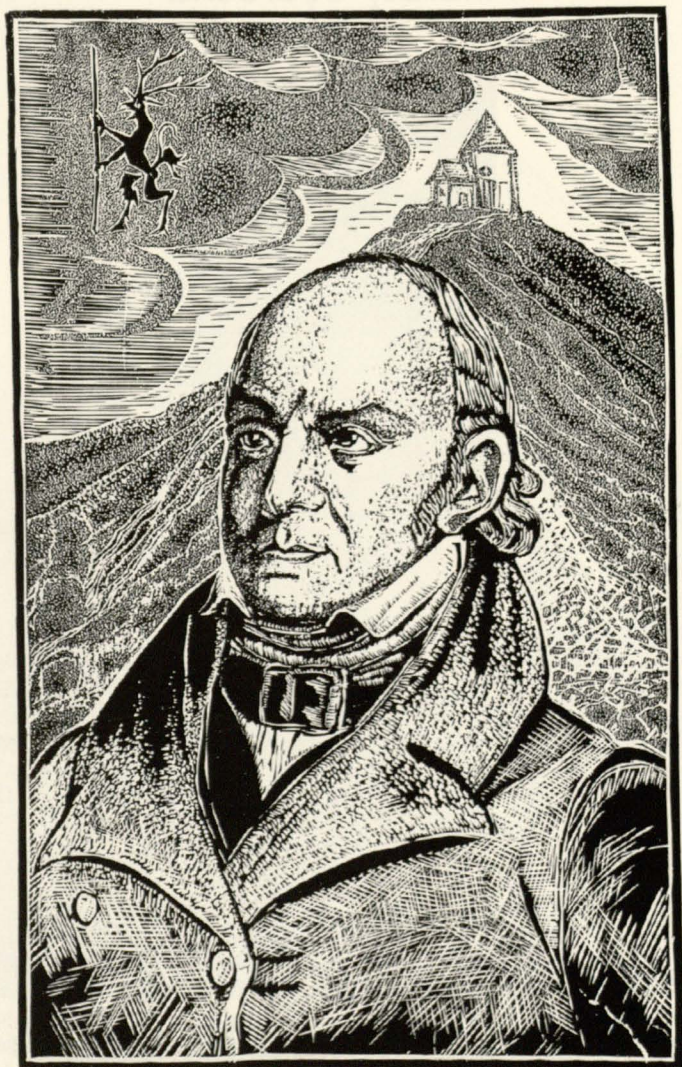
58-530 Kowary, ul. Wojska Polskiego 24a
tel.: 075/7183133

Geboren 1957.

Absolvierte die Staatliche Oberschule für Bildende Künste in Zakopane. Betreibt Graphik und Plastik. Sein künstlerisches Werk wurde auf zahlreichen Ausstellungen im In- und Ausland gezeigt: Triennale der Porträtplastik in Danzig (1986, 1987), Ausstellung 4 x Graphik in der BWA-Galerie Jelenia Góra, mehrmals in der Galerie Morse (Hartford, USA), wo er 1989 „Graphiker des Jahres” wurde, und VII. Internationale Biennale für Graphik in Acqui Terme (Italien).

PL 58-530 Kowary, ul. Wojska Polskiego 24a
Tel.: 0048 75/7183133

Wielki... góra z górą... 2005

Góra z górą 2005, drzeworyt, 60 x 40 cm

Berg und Tal... 2005, Holzschnitt, 60 x 40 cm

Andrzej Jędrocha

fol. Marlena Murszko

Urodził się w 1965 r. w Puławach.

Studiował na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego ASP w Warszawie i Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego ASP we Wrocławiu - dyplom 1997. Zajmuje się grafiką, projektowaniem mebli i wnętrz, malarstwem na szkle, fotografią. Brał udział w kilku wystawach i plenerach rzeźbiarskich w Szwecji, Niemczech i Holandii. Współtworzy Grupę Artystyczną *Kopaniec*.

58-512 Stara Kamienica, Kopaniec 127

tel. 75/7541399

e-mail: yendroha@kopaniec.pl, yendroha@o2.pl

Geboren 1965 in Puławy.

Studierte an der Fakultät für Industrialdesign in der Akademie der Schönen Künste in Warschau wie auch an der Fakultät für Innenarchitektur und Industrialdesign in der Akademie der Schönen Künste in Wrocław (Breslau). Diplom-1997. Beschäftigt sich mit Graphik, Entwürfen für Möbel und Innenräume, Glasmalerei und Fotografie. Nahm teil an einigen Ausstellungen und Pleinairs in Schweden, Deutschland und den Niederlanden. Mitbegründer der Künstlergruppe *Kopaniec*.

PL 58-512 Stara Kamienica, Kopaniec 127

Tel. 0048 75 / 7541399

E-Mail: yendroha@kopaniec.pl, yendroha@o2.pl

Bolesława

Anioły i Diabel kopaniecki 2005, część środkowa tryptyku, akryl na łupku, osadzona na desce o wym. 30 x 28 cm

Die Engel und der Teufel aus Kopaniec 2005, Triptychon (Mittel), Acryl auf Schiefer, aufgeklebt auf Brett
in Ausmaßen von 30 x 28 cm

Beata Justa

foto: Subudhna

MalOgrodniczka urodziła się w Karkonoszach.

W latach 1989-86 studiowała na Wydziale Malarstwa w PWSSP we Wrocławiu. Dyplom uzyskała w 1986 r. W 1987 r. podjęła studia w Wolnej Szkole Sztuki w Hamburgu. Od 1991 r. tworzy i kształtuje "Paradę" - Dom Trzech Kultur w Niedamirowie. W 1993 r. wraz z Grzegorzem Potoczakiem założyła Fundację Polsko - Czesko - Niemieckiej Współpracy Kulturalnej "Parada" - Dom Trzech Kultur w Niedamirowie. Od tamtej pory organizuje i animuje wydarzenia artystyczne w „Paradzie”. W 2000 r. otwiera trójjęzyczną bibliotekę, w 2001 r. Galerię pod Zielonym Jeleniem, w 2005 r. wraz z artystą Lala Podlacha stawia na wzgórzu Latarnię ze szklanych butelek, przyświecającą projektowi Lanterna futuri. Od 2000 r. prowadzi szkolenia dla multiplikatorów z Kształcenia Interkulturowego w Polsce, Czechach i w Niemczech. W zakresie własnej twórczości, zajmuje się malarstwem, malarstwem na jedwabiu, ceramiką, tworzeniem obiektów, instalacji i sztuką ziemi.

58-420 Lubawka, Niedamirow 35,
tel. (0-75) 74 66 021 e-mail: parada.pl@wp.pl
www.parada.xtr.pl www.lanternafuturi.net

Geboren im Riesengebirge.

Studierte zwischen 1981-1986 an der Staatlichen Hochschule für Bildende Künste in Wrocław (Breslau). Diplom im Bereich Malerei, danach Mitarbeit am Studententheater „a...“ in Breslau. Ab 1987-Studium an der Freien Kunstschule Hamburg. 1989-1990 künstlerische Mitwirkung in der Theaterwerkstatt „Blue Tabu - Galerie auf der Bühne“ in Hamburg. Seit 1991 beschäftigt sie sich mit Aufbau und Entwicklung des Drei Kulturenhauses *Parada* Multikulturelles Begegnungszentrum im Riesengebirge in Polen. 1993-gründet sie (zusammen mit Grzegorz Potoczak) den Kulturverein *Parada* in Niedamirow. Im Zeitraum 1991-2005 organisiert sie und gestaltet das Kulturprogramm in *Parada*. Teilnahme an vielen Ausstellungen im In- und Ausland. Im Jahr 2000 eröffnet sie im *Parada*-Haus die Öffentliche Dreisprachige Bibliothek, und ein Jahr später die „Galerie zum Grünen Hirsch“. 2005 baut sie (in Zusammenarbeit mit dem Künstler Lala Podlacha) einen Leuchtturm aus Glasflaschen, der dem Projekt *Lanterna futuri* voranstrahlt. Seit 2000 leitet sie Seminare und Weiterbildungskurse im Bereich interkulturelle Pädagogik in Polen, Tschechien und Deutschland. Die vielseitige Künstlerin beschäftigt sich mit Malerei, darin auch Seidenmalerei, Keramik, Objektkunst, Kunstinstallationen.

PL 58-420 Lubawka, Niedamirow 35,
Tel. 0048 75 / 74 66 021 E-Mail: parada.pl@wp.pl
www.parada.xtr.pl www.lanternafuturi.net

Rubencza 2005, ceramika, wys. 170 cm

Rubencza 2005, Keramik, Höhe 170 cm

Tadeusz Kaczmarek

foto. z archiwum autora

Urodził się w 1937 r.

W roku 1965, uzyskując dyplom z wyróżnieniem, ukończył studia na Wydziale Architektury Wnętrz w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Tworzy zarówno w zakresie architektury wnętrz, jak i malarstwa oraz grafiki. W latach 1986-2000 pracował na stanowisku nauczyciela malarstwa i rysunku w Liceum Plastycznym w Jeleniej Górze, a w latach 1986-2000 pełnił tam dodatkowo funkcję wicedyrektora. Swoją twórczość prezentował m. in. w Muzeum Narodowym w Warszawie w 1975 roku, w Rajma Taine Museo (Finlandia) w 1979 roku, w Galerie der Sparkase w Landau (Niemcy) w 1992 roku, na IV Biennale Małych Form Malarskich w Galerii „Wozownia” w Toruniu w 2001 oraz podczas licznych wystaw indywidualnych i grupowych w jeleniogórskim BWA.

58-560 Jelenia Góra, ul. Turkusowa 4
tel. (075) 7647395

Geboren 1937.

1965-Studienabschluss an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau), Diplom mit Auszeichnung an der Fakultät für Innenarchitektur. Ist als Innenarchitekt wie auch als Maler und Graphiker tätig. 1986-2000-Malerei- und Zeichenlehrer, zugleich auch stellv. Direktor der Oberschule für Bildende Künste in Jelenia Góra. Sein künstlerisches Schaffen wurde u.a. präsentiert in: Nationalmuseum Warschau (1975), Rajma Taine Museo (Finnland, 1979), Galerie der Sparkasse Landau (Deutschland, 1992), Galerie Wozownia (IV. Biennale Kleiner Malereiformen, Toruń, Polen 2001) wie auch auf zahlreichen Einzel- und Gemeinschaftsausstellungen in der BWA-Galerie Jelenia Góra.

PL 58-560 Jelenia Góra, ul. Turkusowa 4
Tel. 0048 75/7647395

Widok z pracowni - Pejzaż z Karkonoszy 2005, olej, płyta, 16 x 19 cm

Ansicht vom Atelier Landschaft aus dem Riesengebirge 2005, Öl, Spanplatte, 16 x 19 cm

Teresa Kępowicz

foto Dorota Frielt - Kierecka

Urodziła się w 1954 roku.

Studiowała na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. W 1984 roku uzyskała dyplom z wyróżnieniem, w pracowni Mariana Wolczuka. Zajmuje się przede wszystkim malarstwem sztalugowym. Swoją twórczość zaprezentowała podczas licznych wystaw, m.in. „Dyplom 84” w Muzeum Architektury we Wrocławiu w 1984 roku, „Interart” Poznaniu w 1988 roku, a także V Bautzener Herbstsalon w Bautzen w 2000 roku oraz w Galerii „Warno” Kappel w Szwajcarii w roku 2000.

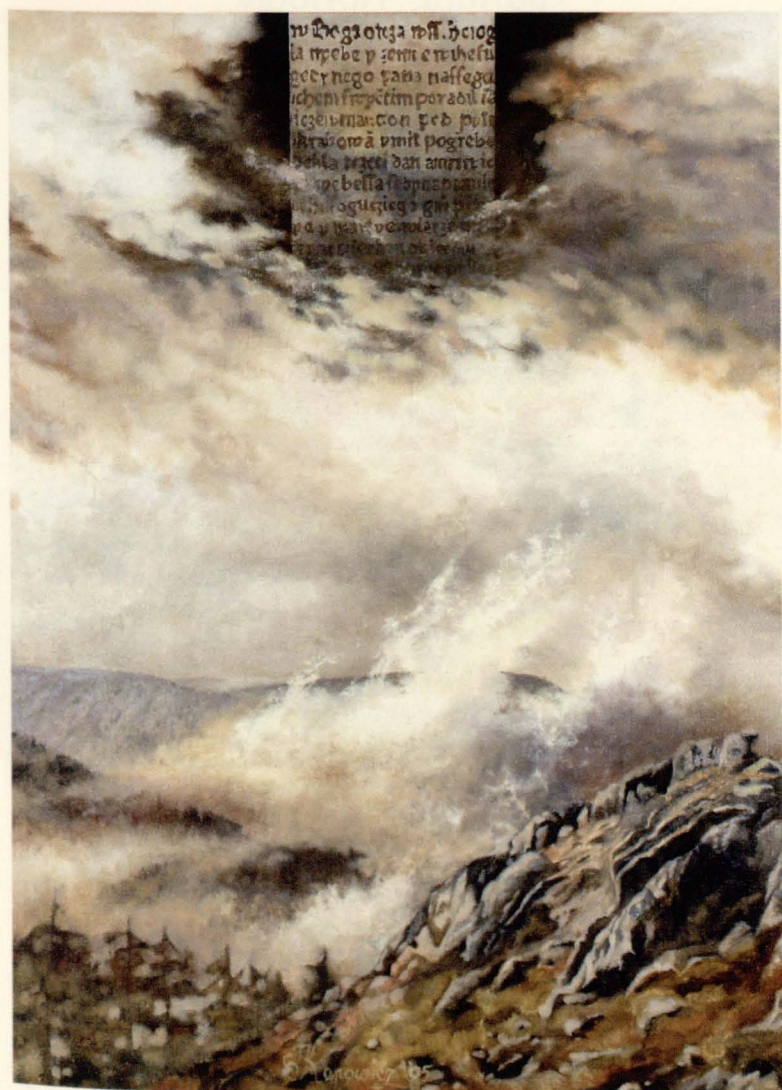
58-540 Karpacz, ul. Wąska 14
tel/fax: (075) 7619162, 0660270006

Geboren 1954.

Studierte an der Fakultät für Innenarchitektur und Industriedesign an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau), wo sie 1984 in der Werkstatt von Marian Wolczuk ein Diplom mit Auszeichnung bekam. Sie beschäftigt sich vor allem mit der Staffeleimalei. Ihr künstlerisches Schaffen ist auf vielen Ausstellungen präsentiert worden, so etwa u.a.: *Diplom 1984* im Breslauer Architekturmuseum (1984), *Interart* in Poznań (1988), V. Bautzener Herbstsalon in Bautzen (2000) und in der Galerie *Warno* in Kappel in der Schweiz.

PL 58-540 Karpacz, ul. Wąska 14
Tel./Fax: 0048 75/7619162
Mobilfunk: 0048/660270006

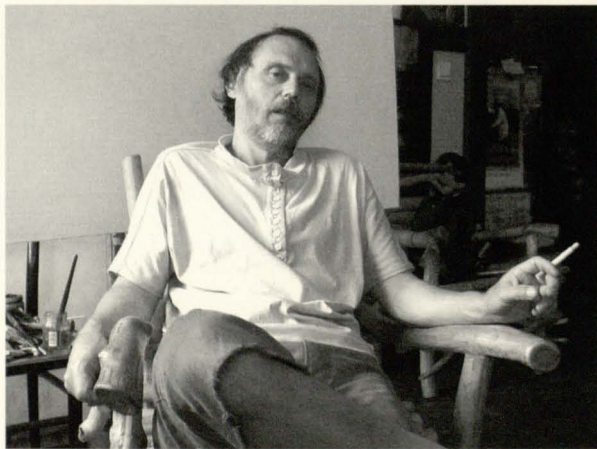

Pamiętka z Karkonoszy. Odsłona trzecia 2005, olej, płótno, 73 x 54 cm

Andenken aus dem Riesengebirge. 3. Aufzug 2005, Öl, Leinen, 73 x 54 cm

Janusz Konecki

for. Matylda Konecka

Urodził się w Rypinie w 1954 r.

Ukończył studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Dyplom z grafiki warsztatowej uzyskał w roku 1983, w pracowni doc. Tadeusza Jackowskiego. Uprawia przede wszystkim malarstwo, grafikę oraz rysunek. Swoją twórczość zaprezentował podczas licznych wystaw w polskich Biurach Wystaw Artystycznych, w poznańskiej Galerii „ON”. W roku 1983, we wrocławskiej Galerii „Arkadia” oraz w toruńskich galeriach „Omega” i „Piątki”. Należy do Międzynarodowego Towarzystwa Przyjaciół Mezzotinty w Gdańsku. Od 1994 roku prowadzi wraz z żoną Centrum Edukacji Artystycznej w Szklarskiej Porębie.

Esplanada

58-580 Szklarska Poręba, ul. Pstrowskiego 5 A

tel. 0-75/7173488

Geboren 1954 in Rypin.

Studium an der Fakultät für Malerei, Graphik und Skulptur an der Hochschule für Bildende Künste in Poznań (Posen). 1983 Diplom im Bereich Graphik, in der Werkstatt des Privatdozenten Tadeusz Jackowski. Betreibt vor allem Malerei, Graphik und Zeichnung. Sein Werk wurde auf zahlreichen Ausstellungen in den BWA-Galerien in ganz Polen gezeigt; darüber hinaus in der Posener Galerie ON(1983), in der Breslauer Galerie Arkadia und in den Galerien Omega und Piątki in Toruń. Mitglied der Internationalen Mezzotinto-Gesellschaft in Gdańsk (Danzig).

Seit 1994 führt er zusammen mit seiner Frau das Center für künstlerische Bildung in Szklarska Poręba (Schreiberhau).

Esplanada

PL 58-580 Szklarska Poręba, ul. Pstrowskiego 5 A

Tel.: 0048 75 / 7173488

Labirynt I 2004, olej na płótnie, 110 x 140 cm

Labyrinth I 2004, Öl, Leinwand, 110 x 140 cm

Beata Kornicka - Konecka

foto: Małtyda Konecka

Urodziła się w Poznaniu.

Studiowała na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. W roku 1983 uzyskała dyplom z projektowania graficznego, w pracowni doc. Grzegorza Marszałka. Tworzy przede wszystkim w dziedzinie malarstwa, grafiki i rysunku. Swoją twórczość zaprezentowała podczas kilkudziesięciu wystaw w kraju i za granicą, m.in.: podczas indywidualnej wystawy w BWA w 1996 r., wystawy „Grafika Poznania” w poznańskim BWA w roku 1984 oraz prezentacji „Male Formy Tkackie” w BWA w Jeleniej Górze w 1996 roku. Zdobyła II nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie „Faber Castell 92” w Poznaniu. W 1993 roku otrzymała we Wrocławiu nagrodę „Pegaza” za całokształt pracy twórczej. Od roku 1994 prowadzi wraz z mężem Centrum Edukacji Artystycznej w Szklarskiej Porębie.

Esplanada

58-580 Szklarska Poręba, ul. Pstrowskiego 5 A, tel. 0-75/7173488

Geboren in Poznań.

Studierte an der Fakultät für Malerei, Graphik und Skulptur an der Hochschule der Bildenden Künste in Poznań (Posen). 1983 Diplom im Bereich Graphische Entwürfe bei Privatdozenten Grzegorz Marszałek. Sie ist vornehmlich in Malerei, Graphik und Zeichnung künstlerisch tätig. Ihr Werk wurde auf vielen Ausstellungen im In- und Ausland gezeigt, so etwa *Grafika Poznania (Posens Graphik)* in der Posener BWA-Galerie (1984), *Male Formy Tkackie (Kleine Kunstformen der Weberei)* in der Hirschberger BWA-Galerie (1996). Wurde mit dem II. Preis des polnischen Wettbewerbs *Faber Castell 92* in Posen ausgezeichnet. 1993 erhielt sie den „Pegasuspreis“ für ihr Gesamtwerk. Seit 1994 führt sie zusammen mit ihrem Mann das Center für künstlerische Bildung in Szklarska Poręba (Schreiberhau).

Esplanada

PL 58-580 Szklarska Poręba, ul. Pstrowskiego 5 A, Tel.: 0048 75/7173488

Wachlarz życia 2004, rysunek ołówkiem, 60 x 90 cm

Fächer des Lebens 2004, Bleistiftzeichnung, 60 x 90 cm

Ewa Krauze

foto: Tadeusz Gluc

Urodziła się na Górnym Śląsku, w Katowicach w 1955 roku.

Dom rodzinny, jak wszystkie inne tego czasu naznaczone został losem wojennych przeznaczeń. W roku 1939, Babka z Mamą wygnane z "Rzeszy", z jedną walizką mieszczącą cały ich dobytek, opuszczają go udając się do Guberni. Styczeń 1945 - po pięciu latach tułaczki powracają i zastają swój dom porzucony przez inną rodzinę, uciekającą przed radziecką armią. To samo miejsce - odmienione. Obcość sprzętów, mebli, dywanów, zapachów. Obcość listów, kartek, zdjęć, książek. Wroga obcość języka. Dla dziecka przebywającego w tej przestrzeni ponad dziesięć lat później nic nie znaczy treść przekazu liter. Natomiast obrazy - zapadają głęboko. Zwłaszcza jeden - Wodospad. Rok 2005, Przeznaczenie?... Siła dokonywanych wyborów? Narastające z upływem czasu poczucie Daru Wdzięczności. Daru przebywania w krainie - Przestrzeni, w której chociaż na moment oderwana od wszechobecnej bieganiny wnikam w głębię obrazu. Doświadczam pulsującego dźwięku, grzmotu wody, czuję jej drobiny na twarzy. Tu i Teraz. Jestem. Jedna z rzeszy niezliczonych kropli podążających ku Istocie Świata.

Złoty Potok/Jelenia Góra 21.04.2005r.

59-800 Lubań Śląski, Złoty Potok 23
tel. 0-75/7847931

Geboren 1955 in Katowice (Oberschlesien).

Ihr Geburtshaus war, wie alle anderen Häuser in dieser Zeit, vom Kriegsschicksal gekennzeichnet.

Vertrieben aus dem „Reich“, verlassen Großmutter und Mutter ihr Daheim und begeben sich in das Generalgouvernement. Nach fünf Jahre dauerndem Herumirren, mit dem Leben davongekommen, finden sie im Januar 1945 ihr Haus verlassen vor, verlassen von einer anderen Familie, die vor der Siegerarmee geflohen ist. Derselbe Ort - nun aber ganz anders. Fremdes in Hausgeräten, Möbeln, Teppichen, Gerüchen. Fremdes in Briefen, Papierblättern, Fotos, Büchern. Feindlich Fremdes der Sprache. Für ein Kind, das sich mehr als zehn Jahre später in diesem Raum eingefunden hat, ist der Inhalt der Buchstabenüberlieferung nichts sagend. Bilder aber - die fallen schwer ins Gewicht. Insbesondere eines: Wasserfall. Verhängnis? Die Macht der zu treffenden Wahl?... Wir schreiben 2005. Ein mit der Zeit zunehmendes Gefühl der Gabe. Der Gabe, im Land Raum zu verweilen, in dem ich für einen Augenblick von der allgegenwärtigen Rennerei befreit ins Tiefe des Bildes eindringe. Ich erlebe das pulsierende Geräusch: ein Wassergetöse. Ich fühle Wassertropfen am Gesicht. Hier und jetzt. Ich bin da. Einer der unzähligen Tropfen, die dem Wesen des Lichtes entgegenstreben.

PL 59-800 Lubań Śląski, Złoty Potok 23
Tel. 0048 75 / 7847931

Złoty Potok/Jelenia Góra 21.04.2005

Wodospad 2005, księga - obiekt, technika własna, format zamkniętej księgi, 33 x 26 cm

Wasserfall 2005, Buch als Objekt, Eigentchnik, 33 x 26 cm (geschlossenes Buch)

Jerzy Kryszpin

foto. Marcin Kryszpin

Urodził się w 1949 roku.

Ukończył Wydział Rzeźby w Szkole Rzemiosł Artystycznych w Jeleniej Górze. Należał do grupy twórczej „Synteza”, współpracował z grupą plastyczną „Zadra”. Swoją twórczość zaprezentował m.in. podczas Wystawy Rzeźby w Poznaniu w 1977 roku, III Krakowskich Prezentacjach Plastycznych w roku 1980 oraz we wrocławskiej Galerii Awangarda w roku 1985. Jego drewniane realizacje rzeźbiarskie można dziś podziwiać m. in. w przestrzeni miejskiej Jeleniej Góry.

58-506 Jelenia Góra, ul. Elsnera 4/20

tel. 0-75/6419149

e-mail: jerzykryszpin@wp.pl

Geboren 1949.

Absolvent der Fakultät für Plastik an der Kunstgewerbeschule in Jelenia Góra. War Mitglied der Künstlergruppe *Synteza* (*Synthese*), arbeitete auch mit der Künstlergruppe *Zadra* (*Stachel*) zusammen. Sein Werk ist u.a. in der Skulpturausstellung in Poznań (1977), bei den III. Krakauer Präsentationen der Plastik (1980) wie auch in der Breslauer Galerie *Awangarda* (1985) gezeigt worden. Seine Arbeiten in Holz kann man sich heute u.a. auch in Jelenia Góra ansehen.

PL 58-506 Jelenia Góraul, Elsnera 4/20

Tel.: 0048 75 / 6419149

E-Mail: jerzykryszpin@wp.pl

Echta Kuba

Moja Wrzosówka 2005, świerk, granit, 33 x 90 cm

Mein Fluss Wrzosówka 2005, Fichte, Granit, 33 x 90 cm

Edyta Kulla

for. Tomasz Mielech

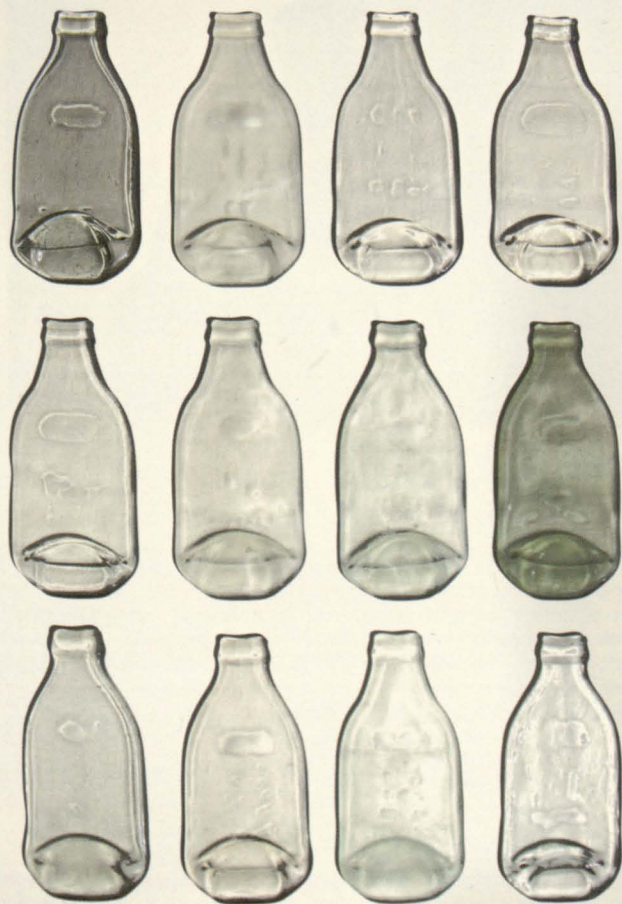
Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, dyplom w 1997 roku uzyskała z projektowania szkła. Od 2000 roku prowadzi pracownię witrażu i szkła przy Jeleniogórskim Centrum Kultury. Realizuje autorskie projekty edukacji artystycznej, projektuje i wykonuje witraże w kraju i za granicą. Ostatnia wystawa: 2005 r. - BWA Jelenia Góra - „Dialogi” wraz z Mirosławem Kullą i Katarzyną Rogowicz.

58-560 Jelenia Góra, ul. Wita Stwosza 26/29
tel. (075) 7554001

Absolventin der Breslauer Akademie der Schönen Künste, die sie 1997 mit Diplom im Bereich Glasdesign abschloss. Seit 2000 leitet sie die Werkstatt für Glas und Glasmalerei am Kulturzentrum in Jelenia Góra. Sie realisiert künstlerische Bildungsprojekte nach eigenen Konzepten, entwirft und fertigt Glasmalereien im In- und Ausland an. Die neueste Ausstellung *Dialoge* (BWA-Galerie Jelenia Góra, 2005) in Gemeinschaft mit Mirosław Kulla und Katarzyna Rogowicz.

PL 58-560 Jelenia Góra, ul. Wita Stwosza 26/29
Tel.: 0048 75 / 7554001

Źródło 2005, technika własna, 76 x 58 cm

Quelle 2005, Eigentechnik, 76 x 58 cm

Mirosław Kulla

foto. Tomasz Milech

Urodził się w 1970 roku.

W roku 1997 ukończył studia na Wydziale Ceramiki Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W tym samym roku założył galerię „Piwnice BWA” we Wrocławiu. Prowadzi pracownię ceramiki artystycznej przy Jeleniogórskim Centrum Kultury oraz autorską pracownię artystyczną „Qlart”, realizuje instalacje oraz obiekty w różnych technikach, wśród których kluczowe miejsce zajmuje ceramika i szkło, jak również fotografia. Swoją twórczość prezentował podczas licznych wystaw w kraju i za granicą. Ostatnia wystawa 2005r. - „Dialogi” wraz z Edytą Kullą i Katarzyną Rogowicz w jeleniogórskim BWA.

58-560 Jelenia Góra, ul. Wita Stwosza 26/29
tel. (075) 7554001, tel. 0-505028927

Geboren 1970.

1997 Diplom an der Fakultät für Keramik in der Akademie der Schönen Künste in Wrocław (Breslau). Im selben Jahr gründet er die Galerie *Piwnice BWA* in Breslau. Leitet eine Werkstatt für Kunstkeramik am Kulturzentrum in Jelenia Góra und die Künstlerwerkstatt *Qlart*. Realisiert Installationen und Kunstobjekte in verschiedenen Techniken, wobei Keramik, Glas und Fotografie vorherrschen. Hat sein Werk auf mehreren Ausstellungen im In- und Ausland präsentiert. Die neueste Ausstellung: *Dialogi (Dialoge)* in Gemeinschaft mit Edyta Kulla und Katarzyna Rogowicz (BWA-Galerie Jelenia Góra, 2005).

PL 58-560 Jelenia Góra, ul. Wita Stwosza 26/29
Tel.: 0048 75 / 7554001, Mobil: 0048-505 028 927

Bez tytułu 2005, technika mieszana, 8 cm

Ohne Titel 2005, Mischtechnik, 8 cm

Jerzy Kurowski

foto. J. J. Kurowski

Urodził się w 1967 r. w Nowym Targu.

Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, dyplom w roku 1993 uzyskał w pracowni prof. Jerzego Nowosielskiego. Poza malarstwem zajmuje się grafiką 3D, multimediami i projektowaniem graficznym, a także działalnością edukacyjną w zakresie grafiki komputerowej. Członek - założyciel Stowarzyszenia Kolonie Artystyczne "Nowy Młyn". Od 2003 roku wspólnie z żoną Joanną tworzą publikacje internetowe jako spółka autorska J&J Kurowscy. Brał udział w kilku wystawach w kraju i za granicą, m.in. w XIV Festiwalu Współczesnego Malarstwa Polskiego 1996 r., „Wspaniały Krajobraz. Artyści i kolonie artystyczne w Karkonoszach w XX wieku” - Jelenia Góra, Berlin, Wrocław, Görlitz 1999 -2000r.

58-563 Przesieka, ul. Bukowy Gaj 2, tel. 0 - 505599231
e-mail: jerzy@karkonosze.com

Geboren 1967 in Nowy Targ.

Studierte an der Krakauer Akademie der Schönen Künste, wo er 1993 in der Werkstatt von Prof. Jerzy Nowosielski sein Diplom machte. Außer Malerei beschäftigt er sich mit dreidimensionaler Graphik, Multimedien und graphischen Entwürfen wie auch mit Lehrtätigkeit im Bereich Computergraphik. Mitbegründer des Vereins *Kolonie Artystyczne "Nowy Młyn"* (*Künstlerkolonien „Neue Mühle“*). Seit 2003 veröffentlicht er zusammen mit seiner Frau Joanna-im Internet, im Rahmen der Autorengemeinschaft *J&J Kurowscy*. Teilnahme an einigen Ausstellungen im In- und Ausland, wie etwa XIV. Festival der Zeitgenössischen Polnischen Malerei (1996), „Die wunderbare Landschaft. Künstler und Künstlerkolonien im Riesengebirge im 20. Jahrhundert“ Jelenia Góra Berlin Wrocław Görlitz (1999-2000).

PL 58-563 Przesieka, ul. Bukowy Gaj 2, Mobilfunk: 0048-505599231
E-Mail: jerzy@karkonosze.com

z serii „Sceny z Jelonkiem” - „Wycieczka w góry” 2005, mieszana technika cyfrowa

aus der Reihe „Szenen mit kleinem Hirsch” - „Ein Ausflug ins Gebirge” 2005, digitale Mischtechnik

Levan Mantidze

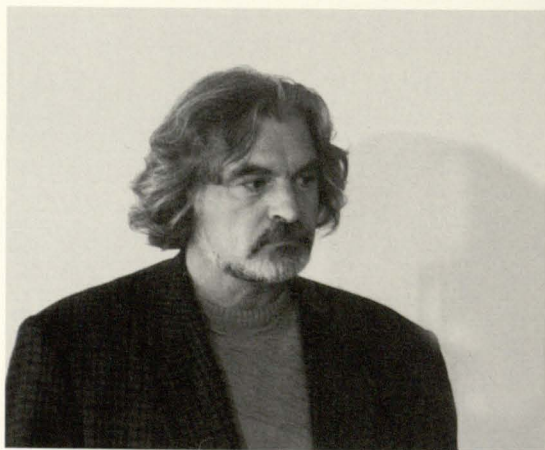

foto. z archiwum autora

Urodził się w 1948 roku.

W roku 1979 uzyskał dyplom na Wydziale Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Tbilisi (Gruzja). Był etatowym scenografem gruzińskiej telewizji państwowej. W Polsce mieszka od 1994 r. Tworzy w dziedzinie scenografii, malarstwa, rzeźby oraz grafiki. Zaprojektował m.in.: scenografie dla takich spektakli, jak „Balladyna” oraz „Wariat i zakonnica” w Teatrze im. Bogusławskiego w Kaliszu, „Ożenek” i „Bracia Karamazow” w Teatrze im. C.K. Norwida w Jeleniej Górze, a także licznych spektakli w jeleniogórskim Teatrze Animacji. Swoją twórczość prezentował także na wystawach w kraju i za granicą, m.in. w Gruzji i Rosji. Indywidualną wystawę miał w 2003 r. w jeleniogórskim BWA.

Jeleniogórski Teatr Animacji
58-500 Jelenia Góra, ul. Wolności 159/3
tel. 0-75/6428138

Geboren 1948.

1979- Diplom an der Fakultät für Bühnenbildnerie der Akademie der Schönen Künste in Tiflis (Georgien). War bekannter Bühnenbildner des staatlichen georgischen Fernsehens. In Polen lebt er seit 1994. Sein künstlerisches Schaffen umfasst Bühnenbildnerie, Malerei, Plastik und Graphik. Von ihm stammen die Bühnendekorationen von jeweils zwei Aufführungen im *Teatr im. Bogusławskiego* in Kalisz und *Teatr im. C. K. Norwida* in Jelenia Góra (Hirschberg) wie auch zahlreichen Theatervorstellungen im Hirschberger *Teatr Animacji*. Sein Werk wurde ebenfalls auf vielen Ausstellungen im In- und Ausland (u.a. in Georgien und Russland) gezeigt. Einzelausstellung fand 2003 in der BWA-Galerie Jelenia Góra statt.

Jeleniogórski Teatr Animacji
PL 58-500 Jelenia Góra, ul. Wolności 159/3
Tel.: 0048 75 / 6428138

Czerwiec I 2005, płyta, technika mieszana, 72 x 101 cm

Juni I 2005, Spanplatte, Mischtechnik, 72 x 101 cm

Marzena Menażyk

foto. z archiwum autorki

Studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Dyplom z malarstwa uzyskała w 1988 r. w pracowni doc. K. Jarodzkiego, aneks z grafiki w pracowni A. Basaja. Miała kilka wystaw w kraju i za granicą.

58-560 Jelenia Góra, ul. Mochnackiego 21
tel. 0-75/6426702

Studierte an der Fakultät für Malerei, Graphik und Skulptur an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau). 1988-Diplom in Malerei, in der Werkstatt des Privatdozenten K. Jarodzki; im Anschluss -in Graphik, in der Werkstatt von A. Basaj. Sie hatte einige Ausstellungen im In- und Ausland.

PL-58 560 Jelenia Góra, ul. Mochnackiego 21
Tel.: 0048 75 / 6426702

Pejzaż z Karkonoszy 2005, olej, płótno, 40 x 50 cm

Landschaft aus dem Riesengebirge 2005, Öl, Leinwand, 40 x 50 cm

Mariusz Mielęcki

fol. Agnieszka Topolnicka - Mielęcka

Urodził się w 1956 roku.

Zajmuje się malarstwem i scenografią. W roku 1992 związał się z Teatrem Cinema w Michałowicach. Do jego najbardziej znanych dzieł należą obrazy z cyklu „Gotyckie Sny”. Swoją twórczość zaprezentował podczas licznych wystaw za granicą, m. in.: w Niemczech i Holandii. Wziął także udział w projekcie „Art Cinema Malarze Teatru” zrealizowanym w 2003 roku w jeleniogórkim BWA.

58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8
tel. 0663335708
e-mail: aulok@wp.pl

Geboren 1956.

Beschäftigt sich mit Malerei und Bühnenbildnerie. Seit 1992 verbunden mit dem *Teatr Cinema* in Michałowice. Zu seinen bekanntesten Werken gehören Bilder aus dem Zyklus *Gotische Träume*. Sein Schaffen wurde auf zahlreichen Ausstellungen im Ausland (u.a. in Deutschland und den Niederlanden) präsentiert. Nahm teil am Projekt *Art Cinema-Theatermaler*, das 2003 in Zusammenarbeit von *Teatr Cinema* und der BWA-Galerie Jelenia Góra realisiert wurde.

PL 58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8
Mobilfunk: 48-663335708
E-Mail: aulok@wp.pl

Legenda o Kunegundzie 2005, olej, płyta, 142 x 102 cm

Die Sage von der Kunigunde 2005, Öl, Spanplatte, 142 x 102 cm

Dariusz Miliński

fol. Grzegorz Matyryn

Urodził się w 1957 roku.

W 1980 roku otrzymał uprawnienia do wykonywania zawodu artysty plastyka przyznawane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki. Malarz, poeta, aktor, inspirator wielu akcji artystycznych, animator kultury. Jest założycielem Grupy Plastyczno-Teatralnej „Pławna 9”. Brał udział w licznych happeningach, plenerach oraz spektaklach ulicznych. Swoją twórczość zaprezentował na ponad stu wystawach w Polsce i za granicą, m.in.: w jeleniogórskim BWA w roku 1983, olsztyńskim BWA w roku 2002, BWA w Wałbrzychu w 2003 roku, Galerii 1756 w Lincoln Park, Chicago (USA) w 2004 roku oraz Galerii SD w Warszawie w 2005 roku.

59-622 Pławna, Pławna 9

tel. 0-75/7833280

e-mail: plawna9@op.pl

Geboren 1957.

1980 erhielt er vom Ministerium für Kultur und Kunst die Berechtigung, den Beruf des bildenden Künstlers auszuüben. Maler, Lyriker, Inspirator mehrerer künstlerischer und kultureller Aktionen, Begründer der Künstlergruppe „Pławna 9”. Nahm teil an zahlreichen Happenings, Pleinairs und Straßentheateraufführungen. Sein Schaffen ist auf über hundert Ausstellungen im In- und Ausland präsentiert worden, so u.a. in: BWA-Galerie Jelenia Góra (1983), BWA-Galerie Olsztyn (2002), BWA-Galerie Wałbrzych (2003), Galerie 1756 in Lincoln Park in Chicago (2004) und Galerie SD in Warschau (2005).

PL 59-622 Pławna, Pławna 9

Tel.: 0048 75 / 7833280

E-Mail: plawna9@op.pl

Za topniejącym autorytetem 2005, olej, płótno 100 x 120 cm

Der schmelzenden Autorität folgend 2005, Öl, Leinwand 100 x 120 cm

Janusz Motylski

fol. z archiwum autora

Urodził się w 1960 roku.

W roku 1989 uzyskał dyplom z malarstwa na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, a w roku 2004 został absolwentem Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Jest jednym ze współzałożycieli karkonoskiej grupy „Sześć”. Jego artystyczne działania obejmują rysunek, malarstwo, grafikę, rzeźbę, tkaninę artystyczną a także działania pedagogiczne. Swoją twórczość prezentował na licznych wystawach indywidualnych oraz zbiorowych w kraju i za granicą, m.in.: na IV ogólnopolskim Triennale Akwareli w Lublinie w 1993 roku oraz na Międzynarodowym Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej „Z krosna do Krosna” w Muzeum Tkactwa w Krośnie.

58-540 Karpacz, ul. Wąska 2A
tel. (075) 7619120

Geboren 1960.

1989-Diplom in Malerei an der Fakultät für Pädagogik und Kunst der Schlesischen Universität in Katowice. 2004 Absolvent der Päpstlichen Theologischen Fakultät in Wrocław (Breslau). Mitbegründer der riesengebirgischen Künstlergruppe „Sześć” („Sechs”). Seine künstlerischen Tätigkeiten umfassen Zeichnung, Malerei, Graphik, Skulptur, Gewebe; er beschäftigt sich auch mit Kunsterziehung. Sein Schaffen ist auf zahlreichen Einzel- und Gemeinschaftsausstellungen im In- und Ausland präsentiert worden, so etwa auf der IV. Polnischen Triennale für Aquarellmalerei in Lublin (1993) und auf der Internationalen Biennale für Künstlerisches Leinengewebe im Webereimuseum in Krosno.

PL 58-540 Karpacz, ul. Wąska 2A
Tel.: 0048 75 / 7619120

Pamiętka z Karkonoszy 2005, olej, płótno, 100 x 83 cm

Andenken aus dem Riesengebirge 2005, Öl, Leinwand, 100 x 83 cm

Agnieszka Owsianik

fol. z archiwum autorki

W 1999 r. uzyskała dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Jest absolwentką Art Appliques uniwersytetu Marc Bloch w Strasburgu. Architekt wnątrz, autorka licznych wystaw indywidualnych, laureatka konkursów malarskich i graficznych.

58-560 Jelenia Góra, ul. Spokojna 2
tel. 0-75/ 7552508, 0505736966
e-mail: artow@interia.pl

1999-Diplom an der Fakultät für Malerei der Akademie der Schönen Künste in Wrocław (Breslau), in der Werkstatt von Andrzej Klimczak-Dobrzaniecki. Hat *Art Appliques* an der Universität Marc Bloch in Strasbourg absolviert. Innenarchitektin, Autorin der Konzepte für zahlreiche Einzelausstellungen, Preisträgerin in mehreren Wettbewerben für Maler und Graphiker.

PL 58-560 Jelenia Góra, ul. Spokojna 2
Tel.: 0048 75 / 75 525 08
Mobilfunk: 0048-505/736966
E-Mail: artow@interia.pl

Śnieżnobiała Śnieżka 2005, technika mieszana, 16 x 16 x 4,5 cm

Schneeweiße Schneekoppe 2005, Mischtechnik, 16 x 16 x 4,5 cm

Agata Roszkiewicz

foto. z archiwum autorki

Urodziła się w 1978 r. w Jeleniej Górze.

Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Dyplom na Wydziale Malarstwa uzyskała w 2004 r. w pracowni prof. Juliusza Narzyńskiego. Aneks z litografii w pracowni prof. Jerzego Grabowskiego.

58-580 Szklarska Poręba, ul. 1 Maja 38
tel. 0-75 / 7172322

Geboren 1978 in Jelenia Góra.

Studierte an der Akademie der Schönen Künste in Łódź (Lodz). 2004-Diplom an der Fakultät für Malerei in der Werkstatt von Prof. Juliusz Narzyński. Anschließend: Lithographie in der Werkstatt von Prof. Jerzy Grabowski.

PL 58-580 Szklarska Poręba, ul. 1 Maja 38
Tel.: 0048 75 / 717 23 22

Oczekiwanie 2004, olej na płótnie, 200 x 160 cm

Erwartung 2004, Öl, Leinwand, 200 x 160 cm

Katarzyna Rotkiewicz

foto: Michał Waszchnik

Urodziła się w Szczecinie.

Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, na Wydziale Malarstwa i Grafiki. Dyplom uzyskała w roku 1983 u prof. Jerzego Krechowicza. Uprawia malarstwo. Od 1992 roku związana z Teatrem Cinema również jako scenograf. W 2003 r. wzięła udział w wystawie „Cinema Art Malarze Teatru” w jeleniogórskim BWA.

Teatr Cinema

58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8

tel. 0-75 / 7617616

e-mail: teatrcinema@wp.pl

Geboren in Szczecin (Stettin).

Studierte an der Fakultät für Malerei und Graphik in der Akademie der Schönen Künste in Gdańsk (Danzig), wo sie 1983 bei Prof. Jerzy Krechowicz ihr Diplom machte. Sie betreibt Malerei. Seit 1992 ist sie auch als Bühnenbildnerin mit dem *Teatr Cinema* verbunden. 2003-Teilnahme an der Ausstellung *Cinema Art Theatermaler* in der BWA-Galerie Jelenia Góra.

Teatr Cinema

PL 58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8

Tel.: 0048 75 / 7617616

E-Mail: teatrcinema@wp.pl

Czerwone spodnie 2005, akryl, płótno, 150 x 150 cm

Rote Hose 2005, Acryl, Leinwand, 150 x 150 cm

Agata Różańska

fol. Leszek Różański

Urodziła się we Wrocławiu w 1963 r.

W 1983 r. uzyskała dyplom z metaloplastyki w Liceum Plastycznym we Wrocławiu. Studiowała na Wydziale Ceramiki i Szkła PWSSP we Wrocławiu w latach 1984-1989. Dyplom uzyskała w pracowni doc. K. Cybińskiej, z malarstwa u doc. S. Kortyki. Uprawia malarstwo, grafikę, ceramikę i fotografię. Swoją twórczość prezentowała m.in.: podczas wystawy we wrocławskiej Galerii „Korytarz” w 1996 r., kilkakrotnie w jeleniogórskim BWA, w Galerii „Les Artistes” w Paryżu w roku 2002 oraz w berlińskiej Galerie am Strochenturm w 2005 r.

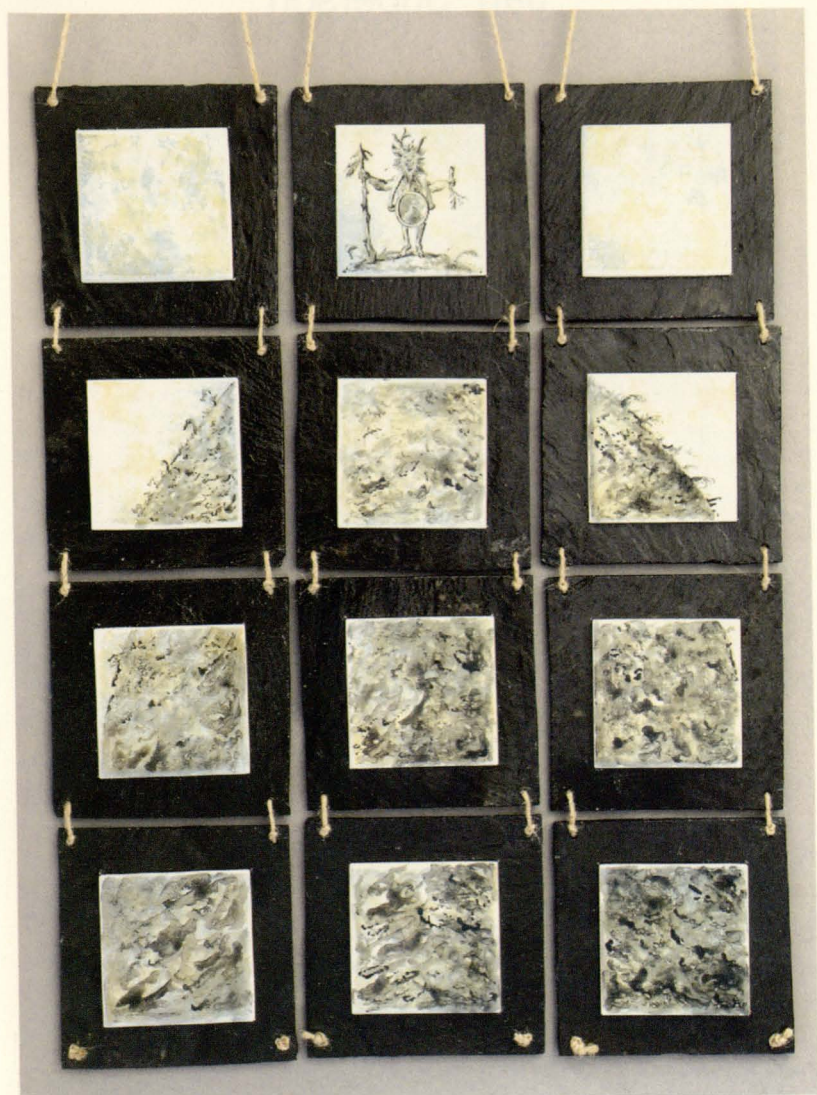
Kopaniec 145
58-512 Stara Kamienica
e-mail: koziaszyja@poczta.onet.pl

Geboren 1963 in Wrocław (Breslau).

1983- Diplom im Bereich der Metallplastik an der Oberschule für Bildende Künste in Wrocław (Breslau) 1984-1989- Studium an der Breslauer Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste (Fakultät für Keramik und Glas) Diplom in Keramik- in der Werkstatt der Privatdozentin K. Cybińska; Diplom in Malerei-beim Privatdozenten S. Kortyka. Betreibt Malerei, Graphik, Keramik und Fotografie. Ausstellungen im In- und Ausland.

Kopaniec 145
PL 58-512 Stara Kamienica
E-Mail: koziaszyja@poczta.onet.pl

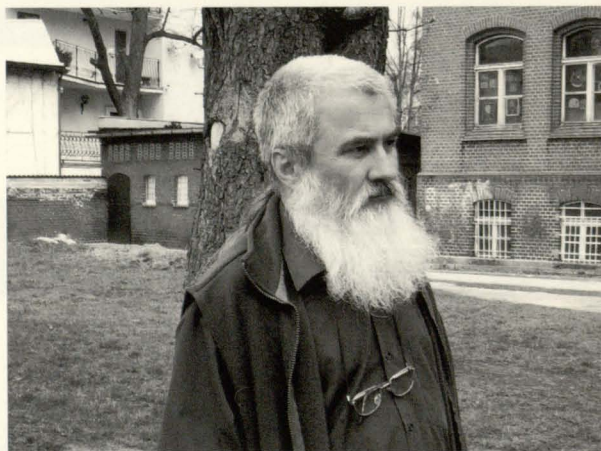

Puzzle Rzepióra 2005, technika mieszana, lupek, kafel ceramiczny, 64 x 48 cm

Rübezahls Puzzle 2005, Mischtechnik, Schiefer, Keramikfliese, 64 x 48 cm

Jan Superson

for. z archiwum aurora

Urodził się w 1955 roku.

Studiował w krakowskiej ASP. Dyplom uzyskał w 1979 roku, w pracowni Mariana Koniecznego. Po ukończeniu studiów podjął pracę pedagogiczną, a w latach 1997-2004 pełnił funkcję wicedyrektora w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Jeleniej Górze. Zajmuje się rzeźbą, malarstwem, rysunkiem i grafiką. Wziął udział m.in.: w IV Biennale Internazionale Dantesca w Rawennie w 1979 roku, II Wystawie Grupy Młodych w jeleniogórskim BWA w 1980 oraz w Wystawie Sztuki Współczesnej w Valkeakoski (Finlandia) w 1984 roku. Ważniejsze realizacje: rzeźby sakralne, ołtarze w kościołach i kaplicach, m.in.: w Warszawie, Krzeszowie, Zagrodnie, Grząsce, Jeleniej Górze (kościół św. Wojciecha, kaplice na nowym i starym cmentarzu).

58-506 Jelenia Góra, ul. Noskowskiego 3/170
tel. 0-75/6429916

Geboren 1955.

Studierte an der Krakauer Akademie der Schönen Künste. 1979 Diplom in der Werkstatt von Marian Konieczny. Nach Studienabschluss- Lehrtätigkeit, in den Jahren 1997-2004: stellv. Direktor der Oberschule für Bildende Künste in Jelenia Góra. Beschäftigt sich mit Skulptur, Malerei, Zeichnung und Graphik. Nahm (u.a.) teil an: IV. Biennale Internazionale Dantesca in Ravenna (1979), II. Ausstellung der Gruppe der Jungen in der BWA-Galerie Jelenia Góra (1980), Ausstellung der Gegenwartskunst in Valkeakoski, Finnland (1984). Wichtigere Werke: Figuren und Kreuzwegstationen, Altäre in Kirchen und Kapellen, u.a. in: Warschau, Krzeszów, Zagrodno, Grząska, Jelenia Góra (Kirche St. Adalbert, Kapellen auf dem neuen und alten Friedhof).

PL 58-506 Jelenia Góra, ul. Noskowskiego 3/170
Tel. 0048 75 / 6429916

Podwójne wyjście 2005, technika własna, 91 x 65 cm

Doppelter Ausgang 2005, Eigentchnik, 91 x 65 cm

Zbigniew Szumski

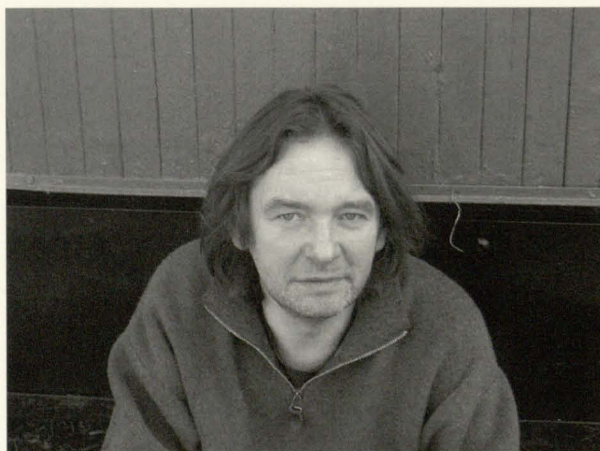

foto. Katarzyna Rokiewicz

Urodził się w 1956 r. w Sopocie.

Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, na Wydziale Malarstwa i Grafiki. Dyplom uzyskał w 1983 r. u prof. Jerzego Krechowicza. Uprawia rysunek artystyczny, grafikę użytkową i scenografię teatralną. Jest laureatem międzynarodowych konkursów na plakat (Wuppertal, Monachium, Hamburg). Laureat I nagrody za scenografię na Festiwalu Polskiej Klasyki w Opolu. Od 1992 r. jest szefem Teatru Cinema w Michałowicach.

Teatr Cinema
58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8
tel. 075/7617616
e-mail: teatr cinema@wp.pl

Geboren 1956 in Sopot.

Studierte an der Fakultät für Malerei und Graphik in der Akademie der Schönen Künste in Gdańsk (Danzig), wo er 1983 sein Diplom von Prof. Jerzy Krechowicz bekam. Betreibt künstlerische Zeichnung, Gebrauchsgraphik und Bühnenbildnerie. Preisträger internationaler Plakatwettbewerbe (Wuppertal, München, Hamburg). Erster Preis für Bühnenbild am Festival der Polnischen Klassik in Opolo (Oppeln). Seit 1992 steht er dem *Teatr Cinema* in Michałowice vor.

Teatr Cinema
PL 58-572 Michałowice, ul. Kolonijna 8
Tel.: 0048 75 / 7617616
E-Mail: teatr cinema@wp.pl

Kniaty

Z-S. 1998

Rysunki teatralne 1998 - 2005

Zeichnungen fürs Theater 1998 - 2005

Edward Szutter

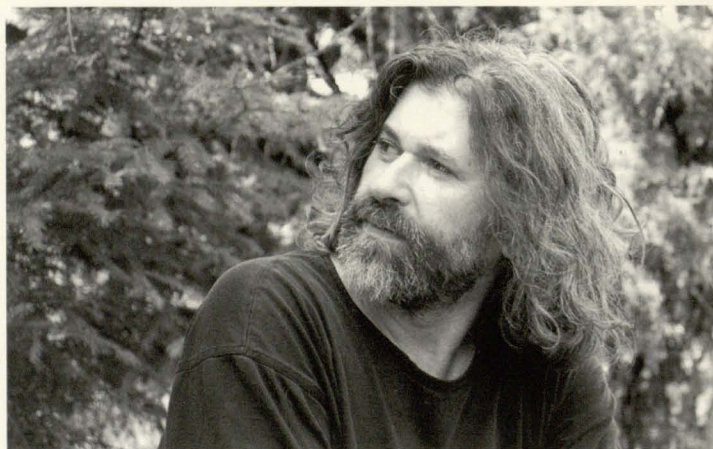

foto. z archiwum autora

Urodził się w Bolesławcu Śląskim w 1957 r.

Autodydaktyk. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Brał udział w 53 ogólnopolskich i międzynarodowych wystawach malarstwa. Miał 10 wystaw indywidualnych. Zajmuje się malarstwem, projektowaniem witraży i monumentalnym malarstwem ściennym. Jedenastokrotnie nagradzany na ogólnopolskich wystawach malarstwa.

Lubków 15

59-721 Iwiny, Dolny Śląsk

tel.: 075 / 7389495

email: szutter@szutter.art.pl www: <http://www.szutter.art.pl>

Geboren 1957 in Boleslawiec Śląski.

Autodidakt, Mitglied des Verbandes der Polnischen Bildenden Künstler. Teilnahme an 53 polnischen und internationalen Malereiausstellungen. Hatte zehn Einzelausstellungen, beschäftigt sich mit Malerei, Entwerfen von Glasmalerei und monumentaler Wandmalerei. Wurde elf mal auf polnischen Malereiausstellungen preisgekrönt.

PL 59-721 Iwiny, Lubków 15

Tel.: 0048 75 / 7389495

E-Mail: szutter@szutter.art.pl

www: <http://www.szutter.art.pl>

Się szło 2005, olej, deska, 65 x 50 cm

Man ging 2005, Öl auf Brett, 65 x 50 cm

Alicja Szymańska

fol. z archiwum autorki

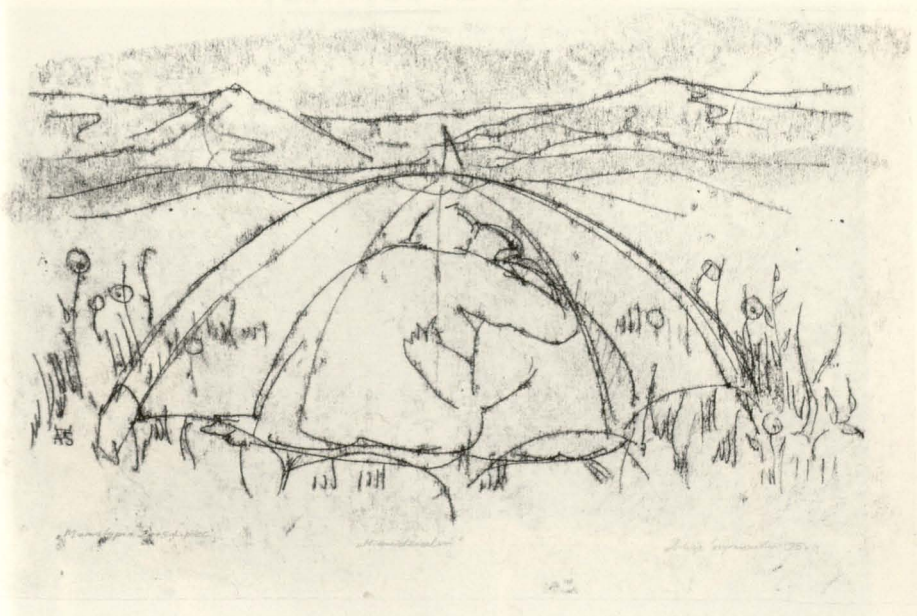
Studiowała na Wydziale Grafiki w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Dyplom uzyskała w roku 1981. Zajmuje się projektowaniem wzorów dywanów, rysunkiem, malarstwem oraz małymi formami graficznymi. Wzięła udział w licznych wystawach prezentujących jeleniogórskie środowisko artystyczne w BWA w Jeleniej Górze, w Ogólnopolskiej Wystawie Grafiki „Źródło '88” w Białej Podlaskiej w 1988 roku oraz w wystawie „Pro figura” w Bautzen w 2001 roku.

58-530 Kowary, ul. Matejki 18/23
tel. 075/ 7183103

Studierte an der Fakultät für Graphik an der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (Breslau), die sie 1981 mit Diplom abschloss. Beschäftigt sich mit Entwerfen von Teppichmustern, Zeichnung, Malerei und graphischen Kleinformen. Hat an mehreren Ausstellungen teilgenommen, die das Hirschberger Künstlermilieu präsentierten: BWA-Galerie Jelenia Góra, Polnische Graphikausstellung *Źródło '88 (Quelle '88)* in Biała Podlaska (1988), *Pro figura* in Bautzen (2001).

PL 58-530 Kowary
ul. Matejki 18/23
Tel.: 0048 75/7183103

Niewidzialni 2005, monotypia, 17,5 x 28 cm

Die Unsichtbaren 2005, Monotypie, 17,5 x 28 cm

Grzegorz Szymczyk

rot. Tomasz Mielech

Malarz i aktor związany od początku z działalnością Grupy Plastyczno -Teatralnej „Plawna 9”. Od 2002 r. aktor Współczesnego Teatru Pantomimy, który obecnie nosi nazwę „Teatr Formy” J. Markockiego. Kilka wystaw indywidualnych, udział w plenerach i happeningach w kraju i za granicą.

58-500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 52/9
tel. 0-75 / 7647694, 0608242723

Maler und Schauspieler, von Beginn an mit der Tätigkeit der Künstlergruppe „Plawna 9” verbunden. Seit 2002 Schauspieler im Zeitgenössischen Pantomimetheater, das heute unter der Leitung von J. Markocki den Namen *Teatr Formy* trägt. Hatte einige Einzelausstellungen, nahm teil an Pleinairs und Happenings im In- und Ausland.

PL 58-500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 52/9
Tel.: 0048 75 / 7647694
Mobilfunk: 0048/608242723

Cyrkowa rodzina 2005, olej, płótno, 100 x 80 cm

Zirkusfamilie 2005, Öl, Leinwand, 100 x 80 cm

Bogumiła Twardowska - Rogacewicz

fol. Tomasz Milech

Urodziła się we Wrocławiu, w 1960 r.

Absolwentka ASP we Wrocławiu. Dyplom z zakresu projektowania graficznego uzyskała w 1990 roku u prof. J. Jaromira Aleksyuna. Mieszka i pracuje w Jeleniej Górze. Zajmuje się malarstwem i projektowaniem graficznym. Ma na swoim koncie kilka scenografii teatralnych. Zrealizowała kilkanaście wystaw indywidualnych. Swoje prace prezentowała także na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych.

58-500 Jelenia Góra, ul. B. Prusa 3/3

tel. 0-75/ 7531417, 0600044393

www.republika.pl/twardowskarogacewicz

Geboren 1960 in Wrocław (Breslau). Absolventin der Akademie der Schönen Künste in Breslau. 1990 Diplom im Bereich Graphische Entwürfe bei Prof. J. Jaromir Aleksyun. Sie lebt und arbeitet in Jelenia Góra, beschäftigt sich mit Malerei und graphischen Entwürfen, hat einige Theaterdekorationen geschaffen. Ihre Arbeiten wurden in mehreren Einzel- und Gemeinschaftsausstellungen gezeigt.

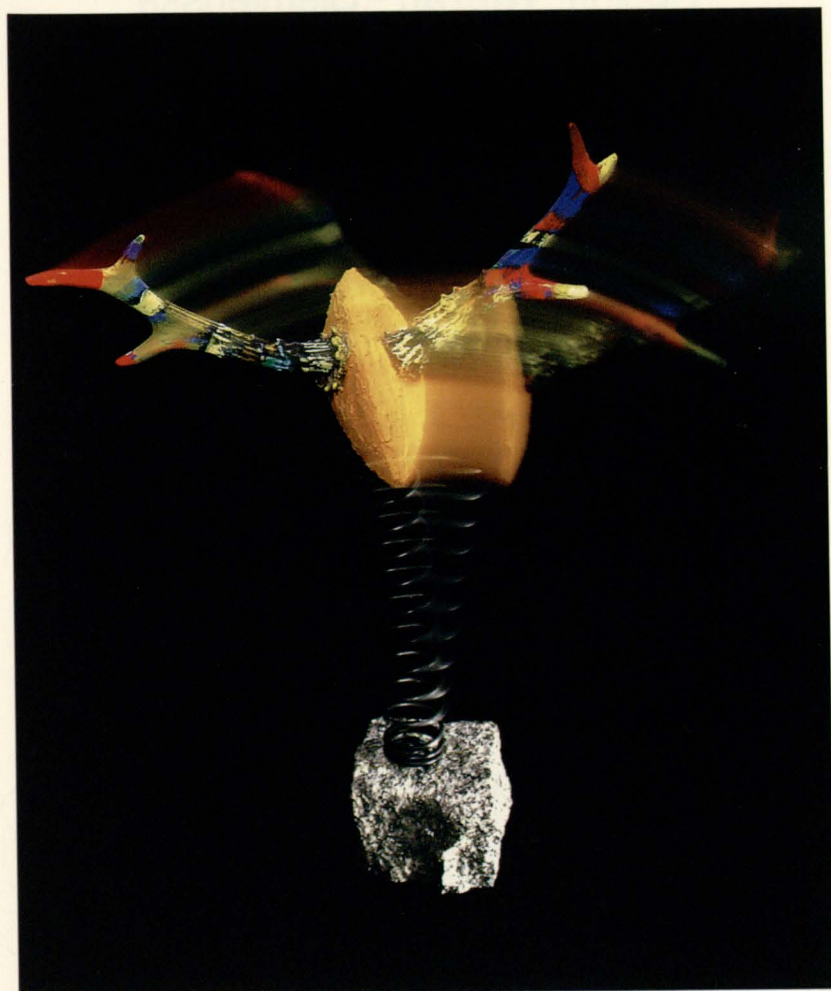
PL 58-500 Jelenia Góra, ul. B. Prusa 3/3

Tel. 0048 75 / 7531417

Mobilfunk: 0048/600044393

www.republika.pl/twardowskarogacewicz

Niealergizujące trofeum z Jeleniej Góry 2005, technika własna, wys. 49

Trophäe aus Hirschberg, die keine Allergie auslöst 2005, Einentechnik, Höhe 49 cm

Regina Wieżan - Siemieńska

fol. Stanisław Siemieński

Urodziła się w Dyneburgu na Łotwie.

Z wykształcenia śpiewaczka - ukończyła studia na Wydziale Wokalnym w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej we Wrocławiu. Tkactwo zaczęła uprawiać w 1974 r. W roku 1983 otrzymała uprawnienia do wykonywania zawodu artysty plastyka przyznawane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki. Zajmuje się tkaniną artystyczną. Swoją twórczość prezentowała m.in.: w Galerii Teatru Współczesnego we Wrocławiu w 1978 roku, Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego w Kamiennej Górze w 1981 roku, a także podczas Dni Kultury Polskiej w Oldenburgu (Niemcy) w roku 1988. Od 1999 r. należy do Centrum Artystów Tkaczy "Artemision" Görlitz (Niemcy). Ostatnie wystawy: 2003 r. - Filharmonia Dolnośląska w Jeleniej Górze, oraz 2004 - Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze wystawa prac córki i ojca: Regina Wieżan-Siemieńska i Józef Wieżan.

58-560 Jelenia Góra, ul. PCK 14B
tel. 0-75 / 7551809

Geboren in Düneburg (Lettland).

Studienabschluss an der Fakultät für Gesang an der Staatlichen Musikhochschule in Wrocław (Breslau). 1983 erhielt sie vom Ministerium für Kultur und Kunst die Berechtigung, den Beruf des bildenden Künstlers auszuüben. Sie beschäftigt sich mit künstlerischem Gewebe. Ihr Werk wurde u.a. präsentiert: 1978 in der Galerie des Zeitgenössischen Theaters in Breslau (*Teatr Współczesny*), 1981 im Museum der Niederschlesischen Weberei (*Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego*) in Kamienna Góra (früher: Landeshut), 1988 während der Tage der Polnischen Kultur in Oldenburg (Deutschland).

PL 58-560 Jelenia Góra, ul. PCK 14B
Tel.: 0048 75 / 7551809

z cyklu „Życie. Fragmenty” 2005, gobelin, wełna, 190 x 90 cm, nr 142

aus dem Zyklus „Leben. Ausschnitte” 2005, Gobelin, Wolle, 190 x 90 cm, Nr. 142

Bronisław Wolanin

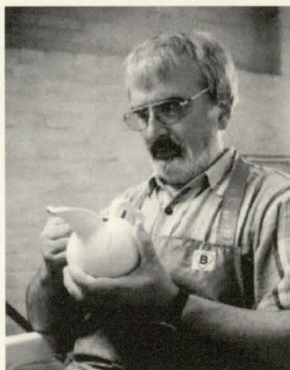

foto: Thun Studio

Urodzony w 1937 r. w Bełżcu na Lubelszczyźnie.

Ukończył PWSSP we Wrocławiu w pracowni prof. Julii Kotarbińskiej. Dyplom uzyskał w 1962 r. Kierownik artystyczny i projektant Spółdzielni „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu. Swoje prace prezentował na 17 wystawach indywidualnych. Uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Brał udział w międzynarodowych plenerach i sympozjach. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Międzynarodowe Triennale Ceramiki w Sopocie: 1970 wyróżnienie, 1991 Grand Prix, Biennale Ceramiki Polskiej w Wałbrzychu: 1979 wyróżnienie, 1983 II nagroda, 1985 III nagroda, 1987 I nagroda, Wystawa Polskiej Ceramiki Współczesnej w IWP w Warszawie: 1990 I nagroda, Nagroda Prasy Dolnośląskiej 1984, „Wzór Roku” Nagroda Ministra Przemysłu i Handlu 1996 Jego prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowego we Wrocławiu, w Warszawie, w Szczecinie, w Poznaniu, w Gdańsku, Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, Muzeum w Gliwicach, Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, Muzeum Miedzi w Legnicy oraz w Everson Museum of Art w Syracuse (USA).

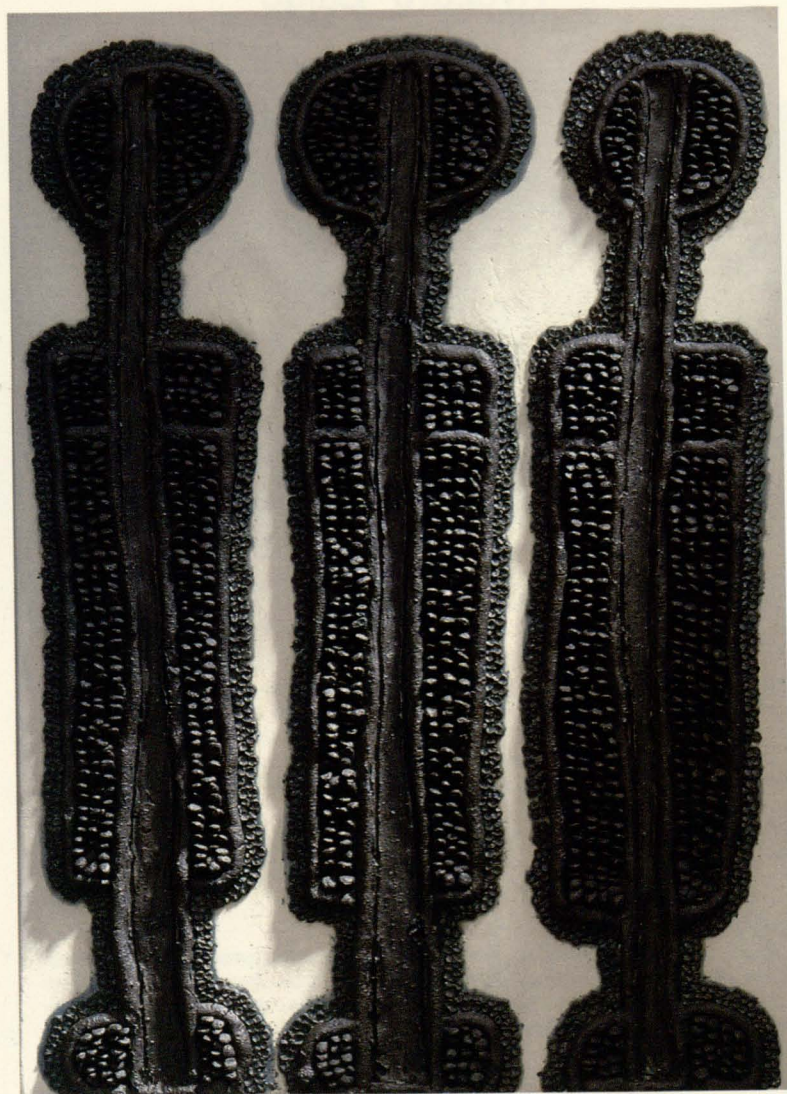
59-700 Bolesławiec, ul. Górników 4/3, tel. 0-75 / 7323770

Geboren 1937 in Bełżec.

1962 Diplom nach Abschluss der Staatlichen Hochschule der Bildenden Künste in Wrocław (in der Werkstatt von Frau Prof. Julia Kotarbińska). Künstlerischer Leiter und Designer der Genossenschaft *Ceramika Artystyczna* in Bolesławiec (Bunzlau). Seine Arbeiten sind auf 17 Einzelausstellungen gezeigt worden. Er beteiligte sich an mehreren Dutzend Gemeinschaftsausstellungen im In- und Ausland wie auch an internationalen Pleinairveranstaltungen und Symposien in: Bolesławiec, La Borne, Dubi, Karlovy Vary, Wałbrzych und Wilna. Wichtigere Preise und Auszeichnungen: Internationale Triennale für Keramik in Sopot (1970 Auszeichnung, 1991 Grand Prix), Biennale Polnischer Keramik in Wałbrzych (1979 Auszeichnung, 1983 II. Preis, 1985 III. Preis, 1987 I. Preis), Ausstellung der polnischen Gegenwartskeramik im IWP in Warschau (1990 I. Preis), Preis der Niederschlesischen Presse (1984), *Design des Jahres* Preis des Ministers für Industrie und Handel (1996). Seine Arbeiten befinden sich in den Sammlungen der Nationalmuseen in: Wrocław (Breslau), Warszawa (Warschau), Szczecin (Stettin), Poznań (Posen), Gdańsk (Danzig); im Museum für Keramik in Bolesławiec (Bunzlau), im Museum in Gliwice (Gleiwitz), im Regionalmuseum in Jelenia Góra (Hirschberg), im Kupfermuseum in Legnica (Liegnitz) wie auch im Everson Museum of Art in Syracuse (USA).

PL 59-700 Bolesławiec, ul. Górników 4/3, tel. 0048 75 / 7323770

Rozmowa z cieniem II 2004 r, kamionka barwiona w masie, 25 x 34 cm

Gespräch mit einem Schatten II 2004, eingefärbtes Steinzeug, 25 x 34 cm

Ryszard Zajac

foto. z archiwum aubra

Urodził się w 1951 roku.

Kształcił się w Szkole Rzemiosł Artystycznych w Jeleniej Górze, ze specjalnością rzeźby u prof. Mariana Szymanika. W roku 1975 założył grupę twórczą „Synteza”. Jego działania obejmują drewnianą rzeźbę monumentalną, instalację oraz happening. W 1991 roku został członkiem międzynarodowej grupy artystycznej „Die Arche”. W roku 1998 otrzymał Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki na Międzynarodowej Wystawie Zabawkarskiej w Kielcach. Swoją twórczość prezentował na licznych wystawach w kraju i za granicą, m.in.: w Niemczech, Holandii, Szwecji oraz Norwegii.

58-500 Jelenia Góra, ul. Czarnoleska 31
tel. 0-75 / 7521509

Geboren 1951.

Learned in der Kunstgewerbeschule in Jelenia Góra bei Prof. Marian Szymaniak, spezialisierte sich auf Plastik. 1975 gründete er die Künstlergruppe *Synteza* (*Synthese*). Beschäftigt sich künstlerisch mit monumentaler Holzplastik, Installationen und Happenings. 1991 wurde er Mitglied der internationalen Künstlergruppe *Die Arche*. 1988 Preis des Ministers für Kultur und Kunst auf der Internationalen Spielzeugausstellung in Kielce. Sein Werk wurde auf zahlreichen Ausstellungen im In- und Ausland, u.a. in Deutschland, Holland, Schweden und Norwegen gezeigt.

PL 58-500 Jelenia Góra, ul. Czarnoleska 31
Tel. 0048 75 / 7521509

Świątynia Wang w Karpaczu, moja Miłość 2005, drewno lipowe, 55 x 155 cm

Die Wangkirche in Krummhübel meine Liebe 2005, Linde, 55 x 155 cm

Miasto
Jelenia Góra

Projekt „Pamiętka z Karkonoszy” dofinansowany ze środków:
budżetu Województwa Dolnośląskiego
Prezydenta Miasta Jeleniej Góry
Starostwa Powiatowego w Jeleniej Górze

Powiat
Jeleniogórski

Finanzielle Unterstützung des Projekts:
Präsident der Stadt Jelenia Góra
Landratsamt Jelenia Góra
aus dem Etat der Woiwodschaft Niederschlesien

Wydawca / Herausgeber

Galeria Sztuki BWA
ul. Długa 1
58-500 Jelenia Góra
tel. 0-75/7526669, fax 0-75/7675132
<http://galeria-bwa.karkonosze.com>

Dyrektor

Janina Hobgarska

Kurator wystawy / Kurator der Ausstellung

Janina Hobgarska

Redakcja katalogu / Katalogredaktion

Joanna Mielech

Opracowanie graficzne / Layout

Bogumiła Twardowska-Rogacewicz

Opracowanie not biograficznych / Bearbeitung der biographischen Noten

Ewa Mickiewicz

Tłumaczenia / Übersetzungen

Marek Adamski

Reprodukcje prac / Fotografische Reproduktionen

Danuta Drabik s. 25
Beata Justa s. 33
Jacek Gajda s. 39, 41
Marek Koprowski s. 87
Miroslaw Kulla s. 47, 49
Wojciech Malkowicz s. 85
Tomasz Mielech s. 19, 21, 23, 29, 31, 35, 37, 43
45, 53, 55, 57, 61, 63, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81 oraz okładka
Agata Roszkiewicz s. 65
Regina Wieżan-Siemieńska s. 83
oraz z archiwów autorów s. 27, 51, 59

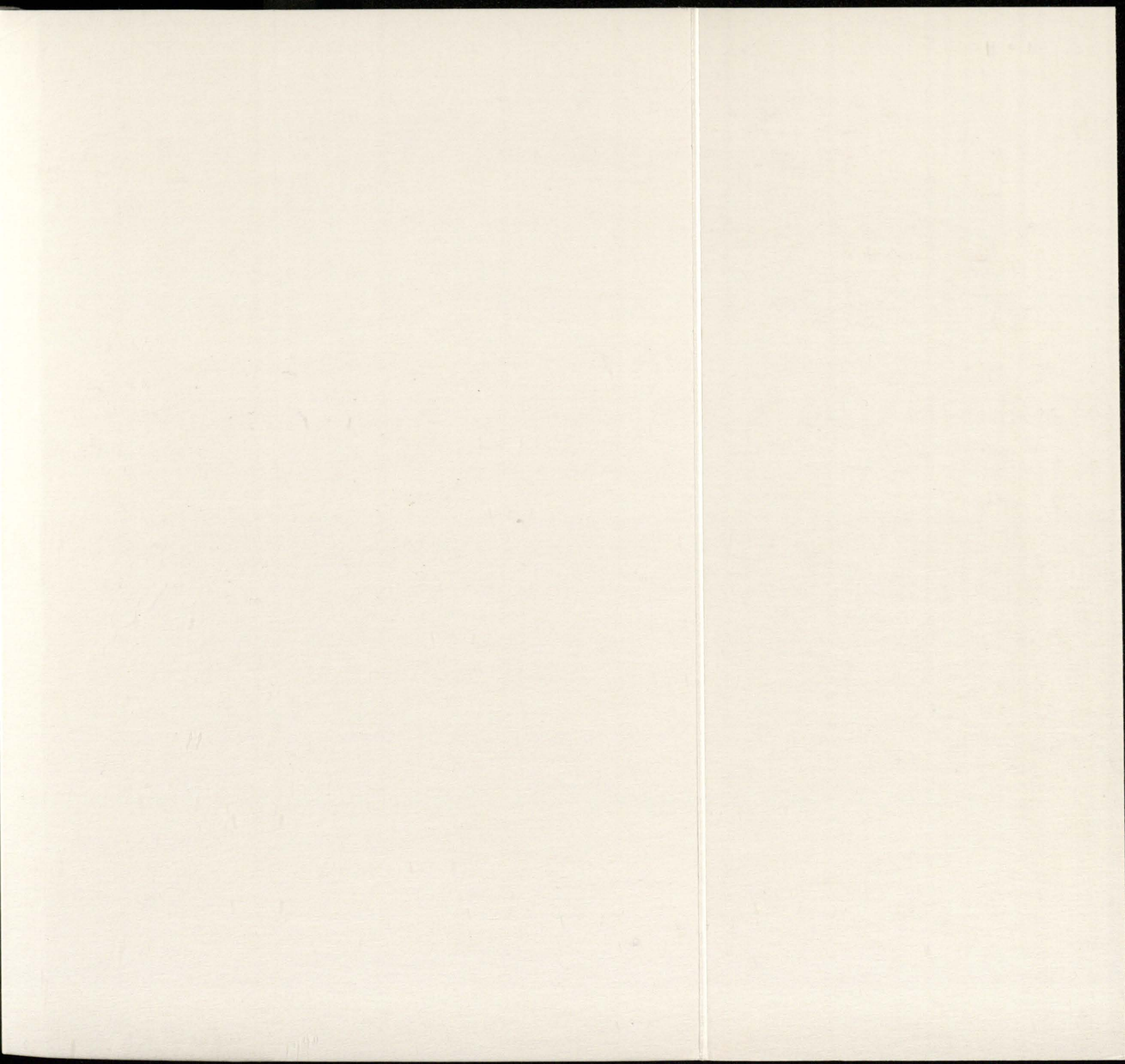

Druk / Druck

Art Service
58-500 Jelenia Góra, ul. Wincentego Pola 8
tel. 075 / 7534952, fax 075 / 7534953
e-mail: info@art-service.com.pl

ISBN 83 - 87871 - 41 - 9

**Biuro
Wystaw
Artystycznych
w Jeleniej Górze**

z P A M I A T K A z

K
A
R
K
O
N
O
S
Z
Y

K
A
R
K
O
N
O
S
Z
Y

z P A M I A T K A z